

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521202267
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521202267.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci navrhovateľky: X.. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, I., právne zastúpený: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., IČO: 47 241 543, so sídlom Hlavná 6, Šaľa, proti odporkyni: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, D., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22. júna 2021 č.k. 41C 4/2021-138 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výrokoch I. a II., ktorými uložil odporkyni povinnosť, aby nevstupovala na pracovisko alebo na iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje navrhovateľka X.. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX I. a aby sa na určenú vzdialenosť, minimálne na 10 metrov nepribližovala k navrhovateľke X.. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX I. m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v týchto častiach z a m i e t a .

Vo výroku IV. uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e .

Vo výroku V. v časti týkajúcej sa trov konania uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že odporkyňa má nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľke v plnom rozsahu 100%.

Odporkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporkyni povinnosť, aby nevstupovala na pracovisko alebo na iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje navrhovateľka X.. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX I. (I. výrok) a aby sa na určenú vzdialenosť, minimálne na 10 metrov nepribližovala k navrhovateľke X.. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.H. XXXX/X, XXX XX I. (II. výrok). Vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (III. výrok). Odporkyňu poučil, že ako žalobca môže podať proti žalovanej Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, XXX XX D., na Okresný súd Bratislava V, žalobu o zrušenie zákazu približovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Ak bude táto žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bude konanie o tejto žalobe zastavené, neodkladné opatrenie v rozsahu, v akom bolo nariadené bez časového obmedzenia bude naďalej trvať (IV. výrok) a navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania voči odporkyni v rozsahu 1/3 z celku, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 03.06.2021 domáhala, aby súd uložil odporkyni povinnosť zdržať sa akýchkoľvek písomných a verbálnych vyhrážok voči navrhovateľke, nevstupovať na pracovisko alebo na iné miesto, kde býva,

zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje navrhovateľka, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktovať navrhovateľku a tiež na určenú vzdialenosť, minimálne 10 metrov nepribližovať k navrhovateľke. Skutočnosti a doložené dôkazy na ich preukázanie podľa navrhovateľky jednoznačne potvrdzujú potrebu dočasnej a bezodkladnej úpravy pomerov strán prostredníctvom neodkladného opatrenia. Svoj návrh konkrétne navrhovateľka odôvodnila skutkovým stavom, že je matkou maloletej K. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorej otcom je K. K., nar. XX.XX.XXXX - syn odporkyne. V súčasnosti sú rodičovské práva a povinnosti k maloletej K. upravené takým spôsobom, že maloletá je neodkladným opatrením (Uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/62/2020-28 zo dňa 20.03.2020) zverená do osobnej starostlivosti matky za súčasného určenia výživného a úpravy styku otca s maloletou v rozsahu každý druhý (párny) víkend (od piatka do nedele). Okrem tejto úpravy neexistuje žiadna iná úprava akýchkoľvek práv k maloletej, a teda ani odporkyňa nemá žiadnym spôsobom upravený napríklad styk s maloletou. Napriek tomu však odporkyňa matku aj maloletú neustále dlhodobo prenasleduje, vyhľadáva na rôznych miestach, kde by sa mohli zdržiavať, neúmerne obťažuje navrhovateľku, čím navrhovateľke aj maloletej nesmierne strpčuje život a navyše má navrhovateľka vážne a dôvodné podozrenie, že odporkyňa plánuje maloletú matke (navrhovateľke) uniesť (o čom svedčia ďalej popísané vážne skutkové okolnosti). Takéto neúnosné približne rok trvajúce dlhodobé konanie odporkyne (v spojení s ďalšími mimoriadne nepríjemnými udalosťami prežitými v dôsledku agresívneho správania syna odporkyne z minulosti) sa dokonca už aj negatívnym spôsobom prejavilo na psychickom zdraví navrhovateľky, čo je taktiež bližšie uvedené a preukázané ďalej v tomto návrhu. V obave o svoje zdravie ale aj zdravie svojej dcéry bola preto navrhovateľka dokonca nútená obrátiť sa na orgány činné v trestnom konaní (dokonca viacerými podaniami), keďže dlhodobé konanie odporkyne vykazujú zjavné znaky podozrenia z naplnenia minimálne skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného prenasledovania. Pre úplnosť navrhovateľka tieto podania (oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu, resp. ich doplnenia) predkladá v prílohe tohto podania, keďže sú v nich podrobne popísané jednotlivé prípady neustáleho sledovania a prenasledovania navrhovateľky zo strany odporkyne. Okrem toho, že odporkyňa sa zúčastňuje každého jedného preberania a odovzdávania maloletej otcovi (v zmysle vyššie uvedeného súdneho rozhodnutia), a to aj napriek tomu, že súdne rozhodnutie upravuje výlučne styk maloletej s otcom a nie odporkyňou, odporkyňa vo viacerých prípadoch prenasleduje navrhovateľku aj mimo súdom stanoveného času, kedy má otec (syn odporkyne) právo na styk s maloletou, čím jej nepochybne mimoriadnym spôsobom znepriemňuje život. Svedčia o tom ňou uvedené skutočnosti:

Incident zo dňa 08.01.2021: Dňa 08.01.2021 odporkyňa hľadala navrhovateľku a jej dcéru na ulici S. X, I. a zároveň aj na ulici I., kde navrhovateľka pracuje. V čase od 16:20 hod. do cca 17:00 hod. viackrát so svojím vozidlom (Š. N. XXX Š. D.) prešla po I. ulici v I., pričom pri dome, v ktorom sa navrhovateľka nachádzala, svoje vozidlo spomalila a sledovala okolie domu. V čase asi cca 16:25 hod. k navrhovateľke prišla maloletá K., ktorá veľmi plakala, celá bola vystrašená až do takej miery, že sa ju navrhovateľke nedarilo utíšiť. Po istom čase, keď sa ju navrhovateľke napokon podarilo utíšiť, maloletá sama povedala, že sa pri nej zastavilo motorové vozidlo, v ktorom sedela „babka“, tá stiahla okno na bočných dverách a povedala jej, aby k nej nasadla do vozidla, že ju zoberie preč. Nato maloletá reagovala tak, že s plačom ušla a pribehla k navrhovateľke. Je vysoko pravdepodobné, že pokiaľ by na ulici neboli náhodní okoloidúci, tak by odporkyňa maloletú bez jej súhlasu (a bez toho aby to vopred oznámila navrhovateľke) uniesla. Navrhovateľka bola v tom čase pri tom len neďaleko vozidla odporkyne, keďže stála pri svojom motorovom vozidle, vyberala veci z auta a až neskôr si všimla podozrivé vozidlo, v ktorom sa nachádzala odporkyňa. V strachu o maloletú navrhovateľka následne volala na linku polície 158, aby odporkyňu preverili a maloletú okamžite ukryla do bezpečia. V čase o 17:21 hod. navrhovateľke volal poverený príslušník OO PZ I., pričom jej oznámil, že odporkyňu zadržali a zároveň ju požiadal, aby sa dostavila na policajnú stanicu a vypovedala. Navrhovateľka prišla na OO PZ I. v čase cca o 17:40 hod. Nakoľko však v tom čase na mieste nebol k dispozícii poverený pracovník pre trestné podania a navrhovateľka by tak musela čakať neprimerane dlho, policajti odporučili navrhovateľke, aby trestné oznámenie spísala doma a poslala buď poštou alebo mailom na V.@minv.sk (čo následne aj spravila - vid' priložené trestné oznámenie, kde je podrobne opísaný jednak celý incident zo dňa 08.01.2021, ale aj ostatné dlhodobé neúnosné konanie odporkyne, strpčujúce život navrhovateľky). Na doplnenie uvedených skutočností navrhovateľka tiež poukazuje aj na nemenej dôležitý fakt, že odporkyňa je ochotná aj krivej výpovede pred príslušníkmi PZ, nakoľko vo svojej výpovedi uvádza, že dôvodom jej cesty do I. dňa 08.01.2021 bolo sprevádzanie jej syna pri preberaní maloletej na základe súdneho rozhodnutia, avšak v tomto týždni sa nemal podľa súdneho rozhodnutia realizovať styk otca s maloletou, nakoľko nebol párny týždeň, kedy sa má realizovať styk podľa súdneho rozhodnutia. Ďalším dôkazom nevyspytateľného správania sa odporkyne je aj skutočnosť, že bola bez problémov schopná opakovane porušovať pandemické

opatrenia, zákaz vychádzania a zákaz cestovania medzi okresmi a to len preto, aby mohla navrhovateľku a maloletú sledovať a obťažovať. Odporkyňa bola dňa 08.01.2021 pokutovaná hliadkou polície za porušenie pandemických opatrení s upozornením, že v prípade opätovného porušenia bude pokutovaná do maximálnej výšky pokuty 1659,- eur. Napriek tomuto upozorneniu, bola odporkyňa schopná (aj pod hrozbou pokuty) porušovať opätovne pandemické opatrenia svojim následným konaním v ďalších mesiacoch. Aj z týchto dôvodov sa konanie a správanie odporkyne javí ako mimoriadne nevyspytateľné a nebezpečné.

Incident zo dňa 23.04.2021: Dňa 23.04.2021 približne o 13:25 hod., odporkyňa navrhovateľku opätovne preukázateľne sledovala a obťažovala. V tento deň išla navrhovateľka vyzdvihnúť maloletú K. zo školy na ulici T. I., ktorú navštevuje. Keď už bola pred budovou školy, zrazu na ňu začala hlučným spôsobom bezdôvodne vykrikovať práve odporkyňa. Bolo evidentné, že odporkyňa navrhovateľku opätovne sledovala a čakala v aute aj so svojim synom K. K., pretože rozhodne nemohla presne vedieť, kedy navrhovateľka pre maloletú príde. Vyzdvihovanie dieťaťa zo školy je totiž možné v čase v pomerne širokospektrálnom čase (od 13.00 hod. do 16.00 hod.). Je teda vysoko pravdepodobné, že by tam čakala celý čas až do vtedy, kým by navrhovateľka pre maloletú neprišla. V tejto súvislosti je navyše nevyhnutné zdôrazniť, že ani otec maloletej a už vôbec nie odporkyňa nie sú oprávnení vyzdvihovať maloletú zo školy, keďže táto je zverená do osobnej starostlivosti matky a otec má súdom stanovený rozsah styku, v dôsledku čoho si nemôžu hocikedy svojoľne maloletú vyzdvihnúť zo školy. Zároveň v škole nie sú povolené žiadne návštevy dieťaťa, resp. žiadny rodič nemôže ani len vstúpiť do budovy školy z dôvodu pandemických opatrení. Práve z týchto dôvodov sa navrhovateľka dôvodne domnieva, že jediným cieľom odporkyne a jej syna bolo len ďalšie sledovanie navrhovateľky a zneprijemňovanie jej života. Ihneď ako navrhovateľka spozorovala odporkyňu, niekoľkokrát ju vyzvala aby odišla, avšak na tieto výzvy odporkyňa vôbec nereagovala. Navrhovateľka odporkyňu opakovane zdôraznila, že ju neustále obťažuje a žiadala ju aby s tým prestala, pričom jej zároveň pripomenula, že vzhľadom na pandemické opatrenia (okrem iného aj platný zákaz vychádzania a cestovania medzi okresmi) by tam ani vôbec nemala byť. Akékoľvek výzvy a argumentácia navrhovateľky však ostali zo strany odporkyne odignorované, keďže naďalej nechcela spreď školy odísť. Naopak, na upozornenia navrhovateľky reagovala doslova hysterickým krikom, v očiach mala nepríčetný výraz a neustále dookola kričala, že chce K.. V čase, keď maloletá K. vyšla z budovy školy, rozbehla sa k navrhovateľke a keď zbadala odporkyňu, okamžite sa rozrušila a s plačom sama povedala, že „sa jej bojí a nechce k nej ísť“. Napriek tomu však odporkyňa na navrhovateľku na verejnosti pred školou vykrikovala, „že jej musí dať K., že jej chce dať pusú“. Navrhovateľka preto opakovane vyzvala odporkyňu, aby odišla a aby ich prestala obťažovať a prenasledovať. Navrhovateľka sa aj s maloletou v obave z hysterického konania odporkyne zamkli v aute, počas čoho odporkyňa stála pri aute navrhovateľky a pokúšala sa agresívnym spôsobom otvoriť dvere auta. Z týchto dôvodov bola navrhovateľka opätovne nútená privolať políciu, na základe čoho prišla hliadka mestskej polície. Počas čakania na políciu maloletá v aute neustále plakala a bála sa odporkyne. Navrhovateľka následne hliadke polície uviedla, že ju odporkyňa neustále opakovane obťažuje, na základe čoho bol spísaný záznam. V rovnaký deň neskôr po odchode policajnej hliadky, odporkyňa navrhovateľku opäť neprímerane obťažovala na ulici S. X, I., kedy navrhovateľka v zmysle súdneho rozhodnutia odovzdávala maloletú K. otcovi - K. K. (synovi odporkyne). Aj v tomto prípade navrhovateľka odporkyňu niekoľkokrát vyzvala, aby odišla, avšak aj v tomto prípade výzvy navrhovateľky absolútne odignorovala. Neskôr síce odporkyňu polícii uviedla, že dôvodom jej príchodu do I. bolo sprevádzanie jej syna K. K., ktorý je otcom maloletej K., pričom za dôvod uviedla výkon súdneho rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletú K., na základe ktorého mala navrhovateľka v tento deň 23.04.2021 maloletú K. odovzdať otcovi dieťaťa na čas od 23.04.2021 od 16.00 hod. - do 25.04.2021 19.00 hod. V tejto súvislosti navrhovateľka uvádza, že výkon rozhodnutia akceptuje a v daný deň bola samozrejme pripravená maloletú odovzdať otcovi, presne v súlade so súdnym rozhodnutím, a teda nie odporkyňu, ktorá nemá s maloletou upravený styk žiadnym súdnym rozhodnutím. Z týchto dôvodov jej prítomnosť pri prevzatí a odovzdávaní maloletej sa rozhodne nevyžaduje, čo v konečnom dôsledku len potvrdzuje, že jej celková dlhodobá obrana a obhajovanie jej prítomnosti pri prevzatí maloletej je zjavne účelová a nedôvodná. Pre úplnosť navrhovateľka dodáva, že v daný deň 23.04.2021 maloletú riadne odovzdala otcovi v súlade so súdnym rozhodnutím.

Incident zo dňa 07.05.2021: Napriek nesúhlasu s výkonom rozhodnutia (Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/62/2020-28 zo dňa 20.03.2020) sa navrhovateľka snaží rešpektovať súdne rozhodnutie a maloletú presne v súlade s rozhodnutím na každý párný víkend pripraviť na realizáciu styku s otcom (pokiaľ to samozrejme umožňujú objektívne okolnosti), či už po psychickej alebo materiálnej stránke. V posledných mesiacoch sa však maloletá zakaždým vracala od otca vždy očividne frustrovaná a so sklesnutou náladou, čo postupne vyvrcholilo až tým, že v ostatnom období maloletá sama od seba

odmieta chodiť k otcovi a babke - odporkyňi (keďže otec naďalej žije v jednej domácnosti so svojou matkou Q. K.), a to aj napriek tomu, že matka sa maloletú snaží motivovať a pripraviť na stretnutia s otcom. Napriek odmietavému postoju maloletej sa však odporkyňa aj s otcom maloletej snažia maloletú doslova násilím donútiť k tomu, aby s nimi nasadla do auta a odišla. Naposledy sa tak stalo dňa 07.05.2021, kedy sa odporkyňa spolu s jej synom snažili dokonca za asistencie polície dostať maloletú násilím do ich auta, aby maloletú odviezli. Vôbec pri tom nebrali v úvahu dobrovoľný nesúhlas maloletej, pričom tento nesúhlas maloletej bol úplne zjavný, keďže počas komunikácie s odporkyňou maloleťá zjavne sama od seba ustupovala dozadu a snažila sa tak od odporkyne odísť, čomu sa odporkyňa snažila zabrániť tým, že sa jej stavala do cesty a úmyselne jej blokovala cestu, aby od nej neodišla. Odporkyňa sa dokonca pokúsila maloletú násilím vziať na ruky, pričom od konania upustila až na výzvu prítomných policajtov. Celý tento incident má navrhovateľka zachytený na kamerovom zázname, ktorý pre úplnosť predloží súdu na DVD nosiči s osobitným prípisom poštou k tomuto podaniu (keďže samotné podanie je podávané elektronicky) za účelom preukázania pravdivosti uvedených tvrdení navrhovateľky.

Incident zo dňa 21.05.2021: Okrem DVD z incidentu uvedeného v predchádzajúcom bode navrhovateľka predloží súdu s osobitným prípisom poštou k tomuto podaniu aj DVD z ďalšieho pokusu o realizáciu styku otca s maloleťou, ktorého sa taktiež zúčastnila odporkyňa a opäť zjavne naliehajúca na maloletú, aby odišla s ňou a otcom, pričom vôbec ju nezaujímal nesúhlas maloletej. Na margo uvedených príkladov prenasledovania navrhovateľky zo strany odporkyne v odseku 2 tohto článku, navrhovateľka zdôrazňuje, že sa jedná len o exemplárne prípady prenasledovania, ktoré nadobudli až takú intenzitu (aj s ohľadom na staršie opakujúce sa a stupňujúce sa prípady opísané v priložených trestných oznámeniach), že v záujme ochrany zdravia seba aj maloletej K. bola navrhovateľka nútená oznámiť takéto neprimerané konanie odporkyne orgánom činným v trestnom konaní. Okrem týchto prípadov sa však za posledné obdobie (najmä, ale nielen, od vydania vyššie zmieneného neodkladného opatrenia, t.j. od 20.03.2020) udialo mnoho ďalších situácií a incidentov, kedy odporkyňa navrhovateľku prenasledovala a obťažovala v snahe akýmkoľvek spôsobom zistiť, kde sa navrhovateľka zdrúže a aké má pravidelné návyky, prípadne iným spôsobom jej strpčiť život (viď najmä opis udalostí od februára až do decembra 2020 uvedený v priloženom trestnom oznámení zo dňa 08.01.2021 na stranách 4 až 6). Práve v dôsledku popísaného dlhodobého konania a správania sa odporkyne (ako aj jej syna K. K.) bola navrhovateľka sama nútená vyhľadať aj pre seba odbornú pomoc, konkrétne v psychiatrickej ambulancii K.. S. F., u ktorej sa navrhovateľka lieči už takmer rok na diagnózu „Posttraumatická stresová porucha“, ktorá bola navrhovateľke diagnostikovaná psychiatrickou ako následok fyzického útoku K. K. a dlhodobého psychického týrania K. K. a jeho matkou (odporkyňou). Práve po vyššie uvedenom incidente zo dňa 23.04.2021 (piatok) sa navrhovateľke náhle zhoršil jej zdravotný stav, z ktorého dôvodu hneď v najbližší pracovný deň navštívila svoju psychiatricku K.. F.. V priložených lekárskejších správach zo dňa 26.04.2021 a 26.05.2021 je vyslovene uvedené, že dlhodobé prenasledovanie odporkyňou v navrhovateľke vyvoláva strach, pričom už samotná prítomnosť odporkyne jej spôsobuje zdravotné problémy - zhoršené dýchanie a pocit na odpadnutie, v dôsledku čoho nie je vhodné, aby navrhovateľka prichádzala do styku s odporkyňou. Následne bola navrhovateľke popri dlhodobo liečenej diagnóze „Posttraumatická stresová porucha“ diagnostikovaná aj ďalšia Dg. „F43.0 - Akútna stresová reakcia“ ako odpoveď na výnimočný psychický stres, ktorý jej spôsobuje práve odporkyňa. Na margo uvedenej diagnózy (akútna stresová reakcia) navrhovateľka uvádza, že sa jedná o okamžitú odpoveď na stres, pričom jej príznaky sa zvyčajne zjavujú v priebehu minút od stresujúceho stimulu alebo udalosti a strácajú sa počas dvoch alebo troch dní (často už po niekoľkých hodinách). Vážnosť tejto diagnózy je pritom priamo závislá od individuálnej zraniteľnosti a odolnosti organizmu. Príznaky sú typicky zmiešané a premenlivé a zahŕňajú začiatkové štádium omráčenia so zúžením vedomia a pozornosti (pocit odpadnutia), zhoršením dýchania a neschopnosťou vnímať stimuly a dezorientáciou. Všetky tieto príznaky sa objavili aj u navrhovateľky počas stretnutia s odporkyňou, kedy ju opätovne atakovala tak ako to je uvedené vyššie. Zvýšil sa jej tlak a tep srdca, začalo sa jej ťažšie dýchať - zrýchlené dýchanie a mala pocit na odpadnutie. Keď sa potom s maloleťou zamkla v aute a čakali na hliadku polície, bola nútená si dať tzv. „záchrannú tabletku“ na ukludnenie. V prípade, ak by si ju nedala, musela by volať záchrannú službu. Počas nasledujúceho víkendu mala navrhovateľka početné zdravotné problémy, nočné mory a flashbacky týrania jej osoby z minulosti, v dôsledku čoho taktiež musela užívať zvýšené dávky liekov. Na doplnenie uvedených skutočností navrhovateľka tiež poukazuje aj na nemenej dôležitý fakt, a síce, že aj otec maloletej (K. K.) má aktuálne uloženú povinnosť zákazu priblíženia k navrhovateľke, ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 14C/16/2020-28 zo dňa 24.03.2020). Hlavným dôvodom nariadenia zákazu priblíženia bol agresívny fyzický útok K. K. na navrhovateľku, pri ktorom jej spôsobil zlomeninu pravej ruky, pričom tento útok bol žiaľ len vyvrcholením dlhodobého neúnosného agresívneho správania sa K. K. voči navrhovateľke). Okrem uloženého zákazu priblíženia

prostredníctvom neodkladného opatrenia bolo začaté pre predmetný útok aj trestné konanie (ČVS: V.-XXX/RZ-D.-XXXX), v ktorej veci bol K. K. obvinený z prečinu výtržníctva v súbehom s prečinom ublíženia na zdraví), pričom aktuálne je táto trestná vec v štádiu prípravy obžaloby na súd. V intenciách týchto skutočností v spojení s vyššie uvedenými skutkovými okolnosťami navrhovateľka zdôrazňuje, že K. K. spolu s jeho matkou odporkyňou ju dlhodobo psychicky týrali už od roku 2019, čo vyvrcholilo až opísaným fyzickým útokom K. K., ktorým navrhovateľke spôsobil zlomeninu ruky, v dôsledku čoho má navrhovateľka zdravotné problémy, na ktoré sa lieči už približne 1 rok (avšak dlhodobá doba liečenia je naďalej otázná a bude závisieť aj od pôsobenia ďalších negatívnych okolností, či ich eliminácie). Odporkyňa so svojim synom navrhovateľke neustále strpčujú život, obťažujú ju a aj maloletú K. K. sa navrhovateľke dokonca ešte počas spoločného života aj vyhrážal, že „sa postará o to, aby navrhovateľke maloletú vzali a že sa postará o to, aby ju zavreli do basy ako napríklad tým, že jej podstrčí jeho drogy do jej auta a zavolá políciu“. Dôkazom je aj priložená výhražná SMS od syna odporkyne, ktorý navrhovateľke dňa 12.02.2020 napísal, že príde o všetko, aj o to, čo jej je najviac vzácné (teda o svoju dcéru). Zároveň sa syn odporkyne opakovane vyjadroval, že v prípade ich rozchodu sa jeho matka postará o to, že jej dcéru vezme, nakoľko pracuje na Ú. a vie presne čo má robiť, aby dieťa odporkyne vzali. Záverom tohto článku na úplne dokreslenie dlhodobého popísaného konania a správania sa odporkyne voči navrhovateľke napokon navrhovateľka poukazuje aj na dôvodné podozrenie, že odporkyňa sa ako zamestnankyňa B. snaží nepriamo o diskreditáciu navrhovateľky podsúvaním jednostranných a účelovo vyfabulovaných opisov rôznych situácií, ktoré následne kolízny opatrovník spracúva do svojich podaní adresovaných súdu, a teda sú jednoznačne spôsobilé výrazným spôsobom poškodiť navrhovateľku ako účastníčku konania v konaniach o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej K.. Práve z dôvodu týchto závažných podozrení bola navrhovateľka nútená v záujme ochrany svojich rodičovských práv podať sťažnosť na činnosť kolízneho opatrovníka, aby tým docielila riadne prešetrenie uvedených podozrení plynúcich z činnosti samotného kolízneho opatrovníka v konaní. V prílohe tohto podania doložila aj predmetnú sťažnosť, keďže je v ňom podrobne a jasne popísaná zjavná účelovosť a jednostrannosť postupu kolízneho opatrovníka v konaní.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je preto navrhovateľka toho názoru, že dostatočne osvedčila dôvodnosť podaného návrhu. Odporkyňa navrhovateľku totiž popísaným konaním neustále psychicky atakuje, vyhľadáva a sleduje a pri stretnutí na verejnosti na ňu bez okolkov vykrikuje, aby jej odovzdala maloletú (napriek tomu, že nemá súdom upravený styk s maloletou), je vulgárna a nielen navrhovateľka, ale aj sama maloletá to mimoriadne zle znáša, ktorá následne plače. Maloletá je v dôsledku popísaného konania odporkyne pri stretnutí s ňou zjavne vystrašená, v dôsledku čoho ju navrhovateľka následne musí vždy upokojsovať. Takýmto dlhodobým prenasledovaním a obťažovaním odporkyňa následne navrhovateľke zhoršuje jej zdravotný stav. V prípade ak by takéto prenasledovanie a obťažovanie zo strany odporkyne pokračovalo, navrhovateľka sa vážne a dôvodne obáva o svoje zdravie a život, najmä má obavu, že bude mať skutočne obrovské problémy pri vyliečení sa z už dlhodobo liečenej diagnózy (Posttraumatická stresová porucha). Nariadenie neodkladného opatrenia v ďalej požadovanom znení sa preto javí ako mimoriadne žiaduce, nakoľko popísané skutočnosti jednoznačne nasvedčujú tomu, že dlhodobé ciele a úmyselné konanie odporkyne smerujúce voči navrhovateľke spôsobuje výrazne negatívne následky na zdraví navrhovateľky, čo v konečnom dôsledku vyplýva aj z priložených lekárskeho správ K.. S. F.. V neposlednom rade navrhovateľka uvádza, že sa dôvodne domnieva, že všetky popísané početné a dlhodobé úkony robí odporkyňa úmyselne a cielene, nakoľko sa pravdepodobne snaží získať maloletú K. do svojej osobnej starostlivosti prostredníctvom svojho syna, a práve preto sa snaží poškodiť navrhovateľku a zdiskreditovať ju pred súdom vo veci starostlivosti o maloletú.

3. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila navrhovateľka listinné dôkazy: Trestné oznámenie zo dňa 08.01.2021, Doplnenie zo dňa 23.04.2021 k trestnému oznámeniu zo dňa 08.01.2021, Trestné oznámenie zo dňa 17.05.2021, DVD nosič (zachytený incident zo dňa 07.05.2021) - predložený dodatočne, DVD nosič (zachytený incident zo dňa 21.05.2021) - predložený dodatočne, Lekárska správa K.. S. F. zo dňa 26.04.2021, Lekárska správa K.. S. F. zo dňa 26.05.2021, Výhražná SMS zo dňa 12.02.2020 a sťažnosť B. (s prílohami č. A) až Q).

4. Z trestného oznámenia navrhovateľky zo dňa 08.01.2021 podanom na Obvodnom oddelení Policajného zboru I. vyplývajú skutočnosti, ktoré navrhovateľka uviedla už aj vo svojom návrhu a ktoré ešte bližšie opisujú incident zo dňa 08.01.2021. Podľa skutočností uvedených v tomto trestnom oznámení odporkyňa dňa 08.01.2021 hľadala navrhovateľku a jej maloletú dcéru na ulici S. X, I. a zároveň aj na ulici I., kde navrhovateľka pracuje. Odporkyňa v čase od 16:20 hod. do cca 17:00 hod.

viackrát prešla so svojím vozidlom Š. N. XXX Š. D. po I. ulici v I., pri dome v ktorom sa v tom čase navrhovateľka nachádzala, spomalila svoje vozidlo a sledovala okolie domu. V čase asi cca 16:25 hod pribehla ku navrhovateľke jej maloletá dcéra, ktorá bola podľa slov navrhovateľky vystrašená, veľmi plakala a navrhovateľke sa nedarilo ju utíšiť. Po tom čo sa navrhovateľke podarilo jej maloletú dcéru utíšiť jej tá následne oznámila, že sa pri nej zastavilo motorové vozidlo v ktorom sedela odporkyňa ktorá maloletej dcére navrhovateľky mala cez okno povedať aby si nastúpila do jej vozidla že ju zoberie preč, načo maloletá dcéra odporkyne reagovala tak, že s plačom ušla a pribehla k navrhovateľke. Navrhovateľka následne kontaktovala políciu, aby preverila podozrivú osobu a dcéru ukryla do bezpečia. V čase o 17:21 hod. poverený príslušník OO PZ I. telefonicky kontaktoval navrhovateľku, že zadržali podozrivú osobu a aby sa následne dostavila a vo veci vypovedala. Navrhovateľka sa na OO PZ I. dostavila v čase cca o 17:40 hod. a nakoľko tam v tom čase nebol prítomný poverený pracovník na prijatie trestného oznámenia, navrhovateľka podala trestné oznámenie písomne. Ako bolo už uvedené aj v samotnom návrhu, odporkyňa sa dňa 08.01.2021 pred príslušníkmi OO PZ I. priznala, že tohto dňa sa nachádzala na ulici I. v I., pričom dôvodom jej príchodu do I. malo byť sprevádzanie jej syna (ktorý je otcom maloletej dcéry navrhovateľky), pri výkone súdneho rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletú dcéru navrhovateľky.

Z uvedeného trestného oznámenia navrhovateľky navyše vyplývajú aj ďalšie skutočnosti (skoršie incidenty) z ktorých vyplýva, že odporkyňa svojím konaním ohrozuje duševnú a telesnú integritu navrhovateľky. Navrhovateľka v tejto súvislosti napríklad uvádza, že vo februári 2020 sa bola nútená spolu so svojou maloletou dcérou presťahovať z bydliska v I., nakoľko odporkyňa spolu s K. K. navrhovateľku na tomto mieste neustále vyhľadávali a obťažovali. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka zmenila adresu bydliska a presťahovala sa do bytového domu v I., do ktorého sa podľa jej slov môže odporkyňa a K. K. ťažšie dostať. Navrhovateľka takisto uvádza, že odporkyňa ju v mesiacoch február a marec 2020 neustále telefonicky v nočných hodinách obťažovala (navrhovateľka udáva, že išlo konkrétne o po latinsky písané rôzne satanistické správy a pod.) a preto si ju navrhovateľka zablokovala. Navrhovateľka v tejto súvislosti tiež dodáva, že odporkyňa následne telefonicky obťažovala aj jej rodičov, ktorý si ju z tohto dôvodu taktiež zablokovali. Navrhovateľka ďalej takisto uvádza, že v mesiaci marec 2020 je odporkyňa chodila neustále sledovať vo večerných hodinách v čase medzi cca 18-20 hod. do jej vtedajšej práce v R. E. D., keď konkrétne odporkyňa chodila pred obchodný dom D., kde vtedy navrhovateľka pracovala. Odporkyňa mala navrhovateľku spolu s jej synom aj fotiť z vonka predajne cez sklo, keď sa nachádzala v predajni. Ďalej v mesiacoch júl a august 2020 mala odporkyňa chodiť či už pred bytovku na S. X, I. alebo I. XX, I., kde navrhovateľku opätovne vyhľadávala a dokonca obťažovala ľudí na ulici či ľudí, ktorí tam bývajú, či navrhovateľku alebo jej dcéru náhodou nevideli. Niekedy v mesiaci november 2020 mala odporkyňa aj spolu s K. K. opätovne hľadať navrhovateľku na ulici I., I., kde navrhovateľka pracuje. Odporkyňa mala niekoľkokrát zvoniť na dome na ulici I. XX a zotrvať pred týmto domom minimálne pol hodiny. Vo štvrtok dňa 10.12.2020 odporkyňa opätovne aj s K. K. a navrhovateľke neznámou ženou hľadala navrhovateľku na ulici I., kde navrhovateľka pracuje. Odporkyňa mala opätovne niekoľkokrát zvoniť na dome na ulici I. a zotrvať pred týmto domom minimálne pol hodiny. Napokon v piatok dňa 25.12.2020 okolo 16:20 hod. odporkyňa čakala na navrhovateľku na ulici S. X, I., kde navrhovateľka spolu s jej maloletou dcérou býva. Navrhovateľka napokon v predmetnom trestnom oznámení konštatuje, že odporkyňa ju aj jej maloletú dcéru dlhodobo prenasleduje, vyhľadáva ju na rôznych adresách, kde by sa s dcérou mohla zdržiavať, obťažuje ich a týmto svojím konaním navrhovateľke a jej dcére strpčuje život. Odporkyňa sa preto týmto svojím konaním podľa navrhovateľky dopustila trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa ustanovenia § 360a ods. 1 písm. b) a písm. c) Trestného zákona, prípadne aj iných trestných činov.

5. V ďalšom listinnom dôkaze označenom ako „Doplnenie k trestnému oznámeniu“ zo dňa 23.04.2021 navrhovateľka rovnako ako v návrhu popisuje konanie odporkyne, ku ktorému malo dôjsť dňa 23.04.2021 okolo 13:24 hod., keď mala odporkyňa navrhovateľku opätovne sledovať a obťažovať. Tento incident mal spočívať v tom, že odporkyňa mala navrhovateľku a jej maloletú dcéru obťažovať počas toho, ako navrhovateľka išla vyzdvihnúť dcéru do školy na ulici T., ktorú jej maloletá dcéra navštevuje. Táto situácia vyústila až tak, že navrhovateľka bola nútená opätovne zavolať políciu, ktorá o tomto incidente spísala záznam. Trestným oznámením zo dňa 17.05.2021 navrhovateľka následne ešte bližšie špecifikovala, že po incidente zo dňa 23.04.2021 (piatok) došlo k akútnemu zhoršeniu jej zdravotného stavu a najbližší pracovný deň 26.04.2021 (pondelok) bola nútená navštíviť ambulanciu K.. S. F., u ktorej ako uvádza aj v návrhu sa lieči na diagnózu Posttraumatická stresová porucha, ktorá jej bola diagnostikovaná ako následok fyzického útoku K. K. a dlhodobého psychického týrania zo strany K.Á. K. a odporkyne. Navrhovateľka v tomto podaní ďalej bližšie konkretizuje, že počas incidentu zo dňa 23.04.2021, kedy

ju odporkyňa svojím konaním opätovne obťažovala, sa jej zvýšil tlak a tep srdca, začalo sa jej ťažšie dýchať - zrýchlené dýchanie (čo jednoznačne počuť aj na nahrávke, kedy navrhovateľka volala na 158) a mala pocit na odpadnutie. V dôsledku tohto stretnutia s odporkyňou mala mať počas víkendů zdravotné problémy, nočné mory a flashbacky týrania jej osoby z minulosti a preto tiež musela v tejto dobe užívať zvýšené dávky liekov.

6. Navrhovateľka tiež doložila lekárske správy zo dňa 26.04.2021 a 26.05.2021 z psychiatrickej ambulancie K.. S. F., z ktorých vyplýva, že navrhovateľka sa lieči na diagnózu akútna stresová porucha a Posttraumatická stresová porucha. Z týchto lekárskeých správ takisto vyplýva, že navrhovateľka má problém s odporkyňou, odporkyňa ju neustále prenasleduje, navrhovateľka sa jej bojí, keď ju vidí, nevie sa nadýchnuť, má pocit na odpadnutie. Navrhovateľka má strach, len keď vzhľadne expartnera (K. K.) a odporkyňu. Navrhovateľkin psychický stav sa podľa predmetných lekárskeých správ vyznačuje napr. depresívnou náladou, úzkosťou či nočnými morami. Ošetrojúca lekárka celkovo navrhovateľkin psychický stav hodnotí ako reakciu na prebiehajúce udalosti, a preto vzhľadom na tento navrhovateľkin stav podľa jej názoru nie je vhodné, aby navrhovateľka prichádzala do styku s odporkyňou.

7. Po právnej stránke vychádzal súd prvej inštancie z ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

8. Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia a konštatoval, že z obsahu podania navrhovateľky je zrejmé, že sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia na ochranu svojej duševnej ako aj telesnej integrity, a táto bude dosiahnutá tým, že súd uloží odporkyňi povinnosť nevstupovať na pracovisko alebo iné mieste, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje navrhovateľka, ďalej povinnosť písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktovať navrhovateľku a taktiež povinnosť, aby sa odporkyňa na určenú vzdialenosť, minimálne 10 metrov nepribližovala k navrhovateľke.

9. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho prílohami dospel k záveru, že je z časti dôvodný. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia v danom prípade podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP je to, že osoba proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje svojím konaním duševnú alebo telesnú integritu osoby ktorá návrh podala priamo ohrozuje alebo, že duševná alebo telesná integrita navrhovateľa môže byť konaním povinnej osoby ohrozená.

10. V danom prípade mal za preukázané, že odporkyňa svojím konaním priamo ohrozuje predovšetkým duševnú integritu navrhovateľky. Konštatoval, že psychické násilie možno charakterizovať ako správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka a aj napriek tomu, že oproti fyzickému násiliu nezanecháva žiadne viditeľné poranenia, môže byť psychické násilie tou najhoršou formou násillia. Mal za dôvodné podozrenie z psychického násillia zo strany odporkyne voči navrhovateľke, dostatočne osvedčené zo samotných skutkových tvrdení navrhovateľky, preukázaných doloženými listinnými dôkazmi. Prihliadol predovšetkým na už spomínané lekárske správy z psychiatrickej ambulancie K.. S. F., z ktorých vyplýva, že konanie odporkyne, tak ako je popísané v samotnom návrhu či predmetných trestných oznámeniach podaných navrhovateľkou, ohrozuje duševnú integritu navrhovateľky a rovnako tak existuje aj dôvodná obava, že odporkyňa bude svojím konaním ohrozovať duševnú integritu navrhovateľky aj v budúcnosti. Inak povedané, tunajší súd má na účely rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia za dostatočne preukázané, že v príčinnej súvislosti s konaním odporkyne dochádza k ohrozeniu duševnej integrity navrhovateľky. Uviedol, že konanie odporkyne má dlhotrvajúci charakter, keďže odporkyňa pravidelne a systematicky (v určitých prípadoch spoločne aj s bývalým partnerom navrhovateľky K. K.) vyhľadáva navrhovateľku v jej bydlisku, na pracovisku alebo inom mieste (napr. škola navrhovateľkinej maloletej dcéry), kde navrhovateľka býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje, pričom toto konanie odporkyne je zároveň aj takej intenzity, že ohrozuje duševnú integritu navrhovateľky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno podľa názoru súdu prvej inštancie taktiež nadobudnúť presvedčenie, že navrhovateľka bude aj v budúcnosti vystavená konaniu zo strany odporkyne, ktoré bude ohrozovať jej duševnú integritu. Prihliadol aj na skutočnosť, že navrhovateľka v záujme ochrany svojej duševnej a telesnej integrity (ale rovnako tak aj v záujme ochrany telesnej a duševnej integrity jej dcéry) niekoľkokrát v súvislosti s uvedenými incidentmi podala na odporkyňu a jej bývalého partnera K. K. trestné oznámenie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré navrhovateľka osvedčila, dospel k záveru o potrebe navrhovaného neodkladného

opatrenia. S odôvodnením, že nakoľko chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana, nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, aby zabránil prípadným ďalším útokom odporkyne na navrhovateľku, ktoré je možné v budúcnosti dôvodne očakávať. Z vyššie uvedených dôvodov preto návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovel a odporkyňu uložil podľa § 325 ods. 2 písm. f) povinnosť nevstupovať na pracovisko alebo na iné miesto, kde býva zdržiava sa alebo ktoré navrhovateľka pravidelne navštevuje a podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) povinnosť, aby sa odporkyňa k navrhovateľke nepribližovala minimálne na vzdialenosť 10 metrov.

11. V časti návrhu, v ktorej navrhovateľka žiadala uložiť odporkyňu povinnosť podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktovať navrhovateľku, navrhovateľke nevyhovel. Bol toho názoru, že navrhovateľka v tejto časti návrhu dostatočne neosvedčila, že konanie odporkyne špecifikované v ust. § 325 ods. 2 písm. g) CSP je takej pravidelnosti a intenzity, že tým môže byť ohrozená duševná integrita navrhovateľky. Z trestného oznámenia navrhovateľky zo dňa 08.01.2021 napríklad vyplýva, že navrhovateľka si odporkyňu po tom, čo ju mala odporkyňa telefonicky obťažovať zablokovala, čím podľa názoru súdu prvej inštancie odporkyňu fakticky znemožnila, aby takýmto konaním prípadne ďalej ohrozovala duševnú integritu navrhovateľky. Navrhovateľka navyše neuviedla, či už v samotnom návrhu alebo v doložených trestných oznámeniach, žiaden iný prípad, z ktorého by vyplývalo, že odporkyňa niektorým zo spôsobov konania uvedených v ust. § 325 ods. 2 písm. g) ohrozuje duševnú integritu navrhovateľky. Navyše ani z predmetných lekárskejších správ z psychiatrickej ambulancie K.. S. F. nevyplýva, že by odporkyňa nepriaznivo zasahovala do duševnej integrity navrhovateľky tým, že ju kontaktuje niektorým zo spôsobov uvedených v ust. § 325 ods. 2 písm. g) CSP. Práve naopak, z týchto lekárskejších správ explicitne vyplýva, že duševná integrita navrhovateľky je ohrozovaná výlučne jej priamym kontaktom s odporkyňou. Z uvedených dôvodov preto tunajší návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenie v tejto časti nemal za dôvodný.

12. Súd prvej inštancie navyše uviedol, že dňa 15.06.2021 bolo súdu doručené podanie odporkyne spolu s prílohami, ktorým sa odporkyňa vyjadrila k návrhu navrhovateľky. Poukázal napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zo dňa 10.10.2019, spis. zn. 3Cdo/120/2019, v ktorom najvyšší súd uviedol právny názor, podľa ktorého: „Inštitút neodkladného opatrenia upravuje Civilný sporový poriadok v ustanoveniach § 324 a nasl. ako tzv. osobitný procesný postup, ktorému zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a súčasťou takejto špecifickej úpravy je jej založenie, okrem iného, i na momente prekvapenia tým, že tomu, voči komu návrh na neodkladné opatrenie smeruje, sa návrh a ďalšie podania doručujú až s rozhodnutím vyhovujúcim návrhu (§ 331 ods. 1 prvá veta CSP).“ V zmysle vyššie uvedeného preto tunajší súd s ohľadom na potrebu zachovania procesnej postupnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 331 ods. 1 prvá veta CSP na uvedené vyjadrenie odporkyne v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia neprihliadal.

13. V predmetnej veci neuložil navrhovateľke povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), pretože týmto neodkladným opatrením sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere. Považoval toto neodkladné opatrenie za poskytujúce plnohodnotnú súdnu ochranu v rozsahu vymedzenom samotným účelom tohto neodkladného opatrenia a v podstate procesne konzumuje vec samu. Z tohto dôvodu nepovažoval uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej (s identickým obsahom) za opodstatnené.

14. Zároveň súd prvej inštancie odporcu poučil o možnosti podať žalobu o zrušenie zákazu priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, lebo v danom konaní by sa mohol domôcť ochrany svojich práv, ktoré mu nariadeným neodkladným opatrením boli obmedzené.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľky, keď mala v konaní úspech 2/3 a neúspech 1/3, čo predstavuje úspech odporcu, priznal navrhovateľke pri pomernom rozdelení úspechu a neúspechu nárok na náhradu 1/3 z celku (2/3 - 1/3) trov konania proti odporcovi.

16. Proti tomuto uzneseniu v jeho vyhovujúcej časti podala odvolanie odporkyňa a žiadala ho zrušiť, resp. zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť ako nesprávny, dôvodiac tým, že dôvody uvedené v návrhu navrhovateľky sú nepravdivé, navrhovateľka svoje tvrdenia žiadnym

relevantným spôsobom nepreukázala, účelovo si ich vymyslela a súd na základe navrhovateľkou predloženého návrhu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že jej maloletá vnučka K. K., nar. XX.XX.XXXX bola uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/62/2020-28 zo dňa 20.03.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/108/2020-160 zo dňa 22.07.2020 neodkladným opatrením zverená do dočasnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, X. Q. Š.. Otec, K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. X, D. má právo stretávať sa s maloletou K. každý páry týždeň v čase od piatku 16 hod. do nedele 19 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme v predškolskom zariadení a odovzdá v mieste bydliska matky. Dňa 24.03.2020 Okresný súd Bratislava 5, č.k. 14C/16/2020-28, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave neodkladným opatrením uložil jej synovi K. K. povinnosť nekontaktovať navrhovateľku, verbálne ani písomne, nepribližovať sa k navrhovateľke na určenú vzdialenosť minimálne 10 metrov, nevstupovať do domu alebo bytu v ktorom navrhovateľka býva a nevstupovať ani na pracovisko alebo iné miesto, kde sa navrhovateľka zdržiava. Vzhľadom k tomu, že neexistuje iná osoba, ktorá by mohla syna pri prevzatí jeho dcéry K. a jej vnučky pravidelne sprevádzať, sprevádza syna ona a svoju vnučku od navrhovateľky prevezme ona (pokiaľ navrhovateľka synovi styk umožní). Jej syn rešpektuje súdne rozhodnutie, preto stojí od navrhovateľky v súdom určenej vzdialenosti. Pri odovzdávaní jej vnučky navrhovateľka stojí pri vnučke a celý priebeh nezákonne nahráva.

K údajnému incidentu zo dňa 08.01.2021 uviedla, že tvrdenie navrhovateľky je pravdivé len v tej časti, že skutočne dňa 08.01.2021 bola v I. na S. X a následne na I. ulici. Ostatné si navrhovateľka vymyslela. V I. bola so svojim synom, ktorý si chcel svoju dcéru vziať na víkend. Tým, že došlo k prelomu roku, tento týždeň bol druhý, kedy by mal tráviť čas so svojou dcérou, ale zároveň aj nepárny, takže v podstate ani nečakali, že navrhovateľka dcéru privedie. Skutočnosť, že si syn pre dcéru príde dňa 08.01.2021 o 16 hod., oznámil dňa 07.01.2021 navrhovateľke prostredníctvom advokátky, na čo nereagovala. Na mieste čakali asi 15 minút. Po tom, ako navrhovateľka dcéru na S. X, I. nepriniesla, ju syn požiadal, aby sa išla pozrieť, či sú domy na I. XX a syn pôjde domov, pretože ak by ho navrhovateľka náhodou uvidela, ihneď by na neho podala trestné oznámenie, že nerešpektuje súdne rozhodnutie. Na I. prišla asi o 16,20 hod., pomaly prechádzala ulicou, lebo sa tam hrali deti, aj jej vnučka. Keď ju zbadala, nebežala k nej, ale išla povedať navrhovateľke, že prišla. Otvorila jej navrhovateľka a vnučku vtiahla dnu, navrhovateľka z domu nevyšla. Preto pred domom vôbec nezastavila a pomaly sa išla otočiť na koniec ulice. Keď sa vracala naspäť, už stál pri dome medzi autami partner navrhovateľky, trochu pribrzdila a pokračovala ďalej smerom na D.. Zastavila na blízkej pumpe a o 16,28 hod. volala synovi, hovor trval 6 minút. Následne pokračovala v ceste, kde ju pri cintoríne zastavila polícia. Uviedli, že dostali oznámenie, že nejaká žena s jej ŠPZ sa jej pokúsila uniesť dcéru. Potom ju požiadali, aby s nimi išla na oddelenie a podala vysvetlenie. Po príchode na políciu čakali na navrhovateľku, pretože polícia chcela najprv k veci vypočuť navrhovateľku. Až po vypočutí navrhovateľky k veci podala vysvetlenie. V tejto súvislosti zdôraznila, že navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, že by na ulici čo i len zastavila, prípadne hovorila s vnučkou, napriek tomu, že dom je vybavený kamerovým systémom, teda ak by s vnučkou hovorila, autom sa pristavila, mala by dôkazy. Navrhovateľka vonku vôbec nebola. Po tom, ako sa na konci ulice otočila, stál pred domom partner navrhovateľky. Skutočnosť, že sa dňa 08.01.2021 previezla verejnou komunikáciou po I. ulici, pričom nezastavila, nie je žiadnym priestupkom. Tvrdenie navrhovateľky, že chcela uniesť vnučku, je absurdným nehoráznym klamstvom, tak ako aj ostatné údajné skutočnosti, ktoré navrhovateľka v návrhu popisuje ako pravdivé. Ako dôkazy označila: Email zo dňa 07.01.2021 (príloha č.1), Zápisnica o podaní vysvetlenia zo dňa 08.01.2021 (príloha č.2), Printscreen denníka mojich hovorov. K. K. (príloha č.3)

V súvislosti s údajným incidentom dňa 23.04.2021 uviedla, že navrhovateľka opäť uvádza údajné skutočnosti, ktoré sú nepravdivé, tieto si vymyslela. Dňa 23.04.2021 spolu so synom o 13,20 hod. išli za vnučkou do školy na T. ul., pretože syn sa chcel porozprávať s učiteľkou a aspoň na chvíľu vidieť K. (4 mesiace ju ani nevidel). Súčasne s nimi prišla do školy aj navrhovateľka, preto syn zostal v aute, nakoľko sa k navrhovateľke nesmie priblížiť a ona išla za navrhovateľkou a povedala jej, že syn chce hovoriť s učiteľkou a vidieť K.. Na to sa navrhovateľka prudko zvrtila, agresívne gestikulovala a pred vnučkou, ostatnými deťmi a pedagogickým personálom na celú ulicu vykrikovala: „vypadni, ty krava, ty, krava, ty krava“ - stále opakované. Potom vnučku zamkla v aute a znovu na celú ulicu vykrikovala „vypadni ty krava, ty krava, tvoj syn je narkoman, ako si ho vychovala“. A zavolała Mestskú políciu, že porušujem zákaz vychádzania. Po príchode polície cca 13,30 hod. navrhovateľka žiadala mestskú políciu, aby mi dali pokutu za porušenie zákazu vychádzania a tiež vykrikovala „vypadni, nemáš tu čo robiť“ a na syna „ty choď preč, máš zákaz priblíženia“. Polícia navrhovateľku upokojovala. Mestská polícia odišla s tým, že žiadny zákaz vychádzania neporušila. Mestskú políciu žiadala, aby s ňou spísali zápisnicu, avšak odporučili jej, aby zašla na OO PZ Q., I., že to je v ich kompetencii. Na základe uvedených skutočností

podala na navrhovateľku dňa 23.04.2021 na OO PZ I. oznámenie o priestupku navrhovateľky. Syn k tejto veci podal vysvetlenie dňa 07.5.2021. Následne o 16 hod. spolu so synom v zmysle súdneho rozhodnutia išli na adresu S. X, I. prevziať vnučku. Navrhovateľka vyšla z domu bez vnučky a na celú ulicu na ňu vykrikovala, „vypadni, nemáš tu čo hľadať - opakovane“, napriek tomu, že stále ustupovala a bola vzdialená najmenej 20 metrov, vykrikovala „vypadni“. Keď navrhovateľka videla, že telefonuje, zvrtila sa a o chvíľu vnučku priviedla. Tak sa styk nakoniec po 4 mesiacoch, čo syn dcéru vôbec nevidel, uskutočnil. Vnučku sme potom v zmysle súdneho rozhodnutia dňa 25.04.2021 odovzdali matke, avšak meškala, vyšla až po tom, ako prišla polícia, ktorú na mňa navrhovateľka zavolała za údajné porušenie zákazu vychádzania. Po príchode domov syn zaslal na žiadosť polície emailom OO PZ I. uznesenie súdu o zákaze priblíženia k navrhovateľke. Dňa 23.04.2021 volala políciu 2x a požiadala o pomoc, pretože sa navrhovateľky bála. V tento deň bola navrhovateľka mimoriadne agresívna, správala sa nepričetne. Domnieva sa, že správanie navrhovateľky bolo podmienené skutočnosťou, že dňa 12.04.2021 prevzala uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37Em/7/2020-140 zo dňa 24.03.2021 (príloha č. 16 k návrhu navrhovateľky), ktorým súd nariadil výkon uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 20.03.2020, č.k. 38P/62/2020-28, za nerealizovaný styk. O incidente zo dňa 23.04.2021 syn bezodkladne dňa 26.04.2021 informoval kolízneho opatrovníka a dňa 02.06.2021 aj Okresný súd Bratislava III v exekučnom konaní 37Em/7/2020-140. Dôkaz: Záznam o podaní oznámenia o priestupku zo dňa 23.04.2021 (príloha č. 4), Záznam o podaní vysvetlenia (K. K.) zo dňa 07.05.2021 (príloha č. 5), Zaslanie uznesenia súdu o zákaze priblíženia OO PZ I. (príloha č. 6), Pprintscreens denníka mojich hovorov dňa 23.04.2021: OO PZ I. (príloha č. 7), Uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37Em/7/2020-140 zo dňa 24.03.2021 (príloha č. 8), Email UPSVaR N., pracovisko I. zo dňa 26.04.2021 (príloha č. 9), Oznámenie OS BA III ku konaniu 37Em/7/2020-140 (príloha č. 10).

K údajnému incidentu zo dňa 07.05.2021 odporkyňa uviedla, že navrhovateľka nepravdivo tvrdí, že sa snaží rešpektovať súdne rozhodnutie. Navrhovateľka súdne rozhodnutie doslova ignoruje (napriek tomu, že jej súd už v minulosti uložil pokutu za nerealizovaný styk počas prázdnin) a preto súd pod č.k. 37Em/7/2020-140 zo dňa 24.03.2021 nariadil výkon rozhodnutia v časti o úprave styku (príloha č.8). Taktiež je nepravdivé aj tvrdenie navrhovateľky, že sa dcéra od otca vracala frustrovaná, že k nemu odmieta chodiť. Dcéra má s otcom silný citový vzťah a tento sa navrhovateľka usiluje zničiť (dôkazy sa nachádzajú v predmetnom súdnom konaní). V čase od 03.04.2020 až do 12.07.2020, kedy sa styk realizoval pravidelne, vnučka vždy k mame odchádzala s plačom, nechcela ešte ísť, chcela zostať s otcom. Vnučka sa na stretnutie s otcom až do 23.04.2021 veľmi tešila, vždy chcela zostať dlhšie, napriek tomu, že matka otcovi styk s dcérou zámerne neumožňovala a za posledný rok vnučka videla otca len sporadicky, vždy až po niekoľkých mesiacoch. Avšak po tom, ako súd nariadil výkon rozhodnutia, navrhovateľka zmanipulovala, emočne zneužila a vystrašila dcéru až tak veľmi, že jej vnučka od 07.05.2021 k otcovi nechce ísť. Navrhovateľka tak de facto účelovo preniesla celú zodpovednosť za nerealizovaný styk na jej 7 ročnú vnučku, aby mohla v konaní o odvolaní navrhovateľky voči nariadenému výkonu rozhodnutia súdu preukázať, že ona sa snaží dcéru na styk riadne pripraviť, ale dcéra nechce ísť. Navrhovateľka vnučku nehorázne emocionálne zneužíva, čím hrubo narúša zdravý psychický vývoj dieťaťa. Poukázala aj na to, že syn žije s partnerkou N. I. s ňou v spoločnej domácnosti do marca 2021 a táto skutočnosť je navrhovateľke veľmi dobre známa, teda opäť podkladá súdu nepravdivý obraz o pomeroch alebo udalostiach. Jej syn v súčasnosti žije s rodinou (o pár týždňov sa im narodí dieťa) v P. Z., Č. XA, harmonickým, usporiadaným životom. Obávam sa, že navrhovateľka zmanipuluje vnučku tak, že bude svojho bračeka odmietať. Dňa 07.05.2021 syn skutočne na styk požiadala o asistenciu políciu, pretože po predchádzajúcom bezbrehom vystrájaní navrhovateľky dňa 23.04.2021 sa obávali toho, že navrhovateľka bude opäť vystrájať a vykrikovať na celú ulicu. V ten deň navrhovateľka dcéru priviedla, ale po 1x vnučka odmietla s otcom ísť a takto už teraz prebieha každý styk. Otec spolu s ňou si dcéru príde prevziať, vnučka odmieta a odchádzajú bez nej domov. Keďže otec sa k navrhovateľke nemôže priblížiť a navrhovateľka stojí pri dcére a nahráva, pokúsila sa vnučku presvedčiť, aby k otcovi išla. Po tom ako jej vnučka prikývla, že jej to kázala mama, vzala ju na ruky a chcela ju pritúliť. Keďže začala plakať a syn povedal, aby ju nechala, keď nechce ísť, aj policajt povedal, aby ju dala dole, vnučku zložila. K údajnému incidentu zo dňa 21.05.2021 uviedla, že vnučka odmieta s otcom ísť od 07.05.2021 preto, že je navrhovateľkou emocionálne zneužívaná, manipulovaná a zastrášaná. Cieľom navrhovateľky je zničiť krásny citový vzťah k otcovi a dcéru od otca definitívne odlúčiť. V tento deň si jej syn opäť prišiel prevziať svoju dcéru, ona ho sprevádzala. Jej vnučka otcovi opäť povedala, že s ním nechce ísť. Kľučala pri nej, hladkala ju a pokúsila sa presvedčiť vnučku, aby išla s otcom. Vnučka sa jej po celý čas pozerala do očí, vystrašeným, obviňujúcim, uslzeným a sklamaným pohľadom. Desí sa predstavy, čo strašné jej matka narozprávala.

Uviedla, že medzi ňou a vnučkou je silný citový vzťah, pretože ona zabezpečovala jej všestrannú výchovu a opateru od pol roka jej veku až do X,X roka veku (návštevy pediatra, odborných lekárov, voľnočasové aktivity, dovolenky, vnučku aj finančne zabezpečovala). K. bývala u nej a rodičia v I.. K rodičom chodila na návštevu sporadicky, záujem navrhovateľky o dcéru bol minimálny. Rodičia sa venovali podnikaniu. Otec zabezpečoval dcérine voľnočasové aktivity tiež. Od septembra 2018 až do februára 2020 (rozchod rodičov) bola vnučka v striedavej starostlivosti jej a rodičov a to tak, že prvý týždeň bola s ňou 3 dni a druhý týždeň 5 dní a tak sa to striedalo, až pokiaľ navrhovateľka vnučku neoprávnene nepremiestnila do I.. Až do rozchodu rodičov navrhovateľke pomáhala, podporovala ju dovtedy, pokiaľ nezistila, že jej syna krivo obvinila z ublíženia na zdraví, napriek tomu, že s ňou dňa 17.02.2020 bola v osobnom kontakte asi 3 hodiny po tom, ako sa mal údajný skutok stať a videla, že nie je zranená. Ako dôkaz doložila Potvrdenie o návšteve súkromnej materskej školy (príloha č.1 1).

K údajným skutočnostiam uvedených v návrhu navrhovateľky uviedla, že navrhovateľka zámerne zavádza súd tvrdením, že pracuje na B.. Na B. Bratislava pracovala do roku 2003, od decembra 2003 pracuje na Ú. N., I. C. O. W., V. N. C. H. R. O. Š. T. I. A.. Táto skutočnosť je navrhovateľke veľmi dobre známa, pretože po tom, ako Okresný súd Bratislava III, č.k. 37Em/5/2020-15 nariadil výkon rozhodnutia súdu č.k. 40P/42/2020-29 za nerealizovaný styk počas prázdnin, napísala na ňu v priebehu 10 dní 4 sťažnosti (27.07.2020, 28.07.2020 - dve v 1 deň a 07.08.2020), v ktorých hrubo ohovára, osočuje a znevažuje ju aj jej syna a bez akýchkoľvek relevantných dôkazov znevažuje činnosť kolízneho opatrovníka UPSVaR I. a orgánu SPODaSK UPSVaR D.. Všetky boli vyhodnotené odborom kontroly ako neopodstatnené. Tieto skutočnosti si môže súd v prípade, ak to bude považovať za potrebné, overiť: Ú. N.P., I. C. O. W., V. J., Š. X, D.. B. navrhovateľka tiež niekoľkokrát napadla sťažnosťou (a naďalej napáda) preto, lebo jej syn požiadal o pomoc a súčinnosť aj B.. Za nerealizovaný styk počas prázdnin Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 37Em/5/2020-136 zo dňa 23.02.2021 uložil navrhovateľke pokutu vo výške 500 Eur. V tom období počas letných prázdnin, kedy sa mal realizovať súdom upravený styk, jej syn hľadal svoju dcéru niekoľkokrát hľadal svoju dcéru, požiadal o pomoc kolízneho opatrovníka aj políciu (príloha č. 9, hovor z 21.07.2020). Polícia následne išla s nimi dňa 21.07.2020 a zvonila pri byte druhej starej matky K. Š. na S. X, I., pretože mali dôvodné podozrenie, že vnučka sa nachádza u nej, polícia zvonila aj u otca navrhovateľky, T. Š., D. X, I., avšak bezvýsledne, starí rodičia polícii neotvorili a tak vnučku nenašli. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že navrhovateľka marila výkon úradného rozhodnutia, avšak v návrhu nehorázne obviňuje ju a otca z toho, že ju v mesiacoch júl a august prenasledovali. Ako dôkazy doložila Uznesenie OS Bratislava III, č.k. 37Em/5/2020-15 zo dňa 22.06.2020 (príloha č. 12), Uznesenie KS Bratislava, č.k. 18CoE/5/2020 zo dňa 30.11.2020 (príloha č.13), Uznesenie OS Bratislava III, č.k. 37Em/5/2020-136 zo dňa 23.02.2021 (príloha č. 14)

V súvislosti s navrhovateľkou podaným trestným oznámením na ňu a jej syna z podozrenia nebezpečného prenasledovania zdôraznila, že v tejto veci nebolo začaté trestné stíhanie. Túto skutočnosť overil dňa 08.06.2021 cca o 9,15 hod. advokát syna S.. J. H. u povereného policajta R.. K.. K. B.. Taktiež sa nejedná o niekoľko trestných oznámení na ňu v súvislosti s uvedenými incidentmi, jedná o jedno trestné oznámenie podané na ňu a jej syna z údajného podozrenia prečinu nebezpečného prenasledovania, vedené OO PZ I., ČVS: V.-XX/SC-I.-XXXX, ktoré navrhovateľka doplnila dňa 23.04.2021 a dňa 17.05.2021 - teda po tom, ako sa uskutočnil alebo mal uskutočniť súdom upravený styk jej syna so svojou dcérou a kedy ho odporkyňa sprevádzala, pretože sám sa k dcére nemohol priblížiť, nakoľko pri jej vnučke vždy stojí navrhovateľka, priebeh odovzdávania vnučky nezákonne nahráva a syn neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia rešpektuje. Je pravdou, že navrhovateľka volala na ňu políciu - 3x, vždy keď chcela dosiahnuť, aby jej bola uložená pokuta 1 650 eur za údajný zákaz vychádzania (v tom čase bol zákaz vychádzania až od 20 hod. večer. Navrhovateľka si taktiež vymyslela aj to, že ju v nočných hodinách v mesiaci február až marec 2020 obťažovala, písala latinsky satanistické správy. Koncom mesiaca február jej iba v deň, keď sa dozvedela, že syna krivo obvinila z ublíženia na zdraví, hoci s ňou bola dňa 17.02.2020 v osobnom kontakte, v šoku a zúfalstve napísala „apage satanas“- preč od satana. Nič iné jej nepísala. Navrhovateľka svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala. Dokonca nepreukázala ani tú 1 SMS, ktorú jej napísala. Dôkaz: Čestné prehlásenie zo dňa 06.04.2020 (príloha č. 15).

V mesiaci marec si v V. E. niekoľkokrát (popri bežnom nákupe) na žiadosť syna všimla, či sa navrhovateľka v V. E. nachádza a videla, že tam parkuje svoje auto, teda je tam. Syn ju o to požiadal preto, že sám nemohol (keby ho navrhovateľka videla, podá trestné oznámenie, že nerešpektuje súdne rozhodnutie). O uvedené ju syn požiadal preto, lebo vnučka počas styku od 08.03.2020 až 14.03.2020 plakala, že chce byť s nimi, že mama sa o ňu vôbec nestará, chodí domov v noci alebo vôbec nepríde, že ona za nimi každý deň plače, plače ráno aj večer. Že je tiež stále doma sama s babkou, K. Š.. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že navrhovateľka dcéru už pred rozchodom rodičov

približne 10.02.2020 nezákonne premiestnila do I. a nezákonne zadržovala, pretože rodičovské práva a povinnosti k maloletej neboli súdom upravené. Má za to, že syn konal správne, keď chránil záujmy dieťaťa a chcel preveriť, či skutočne matka sa o dcéru nestará. Následne Okresný súd Bratislava III, č.k. 38P/62/2020-28 zo dňa 20.03.2020 neodkladným opatrením zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. Na skutočnosť, že sa navrhovateľka o dcéru nestará, syn poukázal v odvolacom konaní. Napriek tomu, sa navrhovateľka podľa informácie od vnučky o dcéru naďalej nestarala, až do júna 2020, vnučka dovtedy stále spomínala, že mama nie je doma, že domov chodí v noci alebo vôbec nepríde. O dcéru sa začala starať až od júla 2020, keď sa presťahovala do domu na I. XX. Navrhovateľka po tom, ako jej syn oznámil, že sa s ňou mieni rozísť, dcéru nezákonne premiestnila do I., našla si nového partnera, môjho syna nechala vykázať zo spoločného obydľia v I. a na syna podala trestné oznámenie z ublíženia na zdraví. Navrhovateľka sa na všetko vopred pripravovala. Napr. aj v V. E., v predajni D., niekoľko dní pred tým, ako syna krivo obvinila z ublíženia na zdraví, vypla kamery. Dôkaz: Uznesenie OS III, č.k. 38P/62/2020 zo dňa 20.03.2020 (príloha č. 16). Uznesenie KS 20Co/108/2020-160 zo dňa 22.7.2020 (príloha č. 17). Dňa 10.12.2020 sa pokúsila odovzdať vnučke mikulášske balíčky od nich, pri dome zvonila, počula K. ako hovorí „babi prišla“, avšak navrhovateľka jej neotvorila, hoci cez dvere volala, že chce dať iba K. darčeky. Duševne spôsobilá a pričítaná matka by dcére dovolila vziať si darčeky a tešila by sa s ňou. Naproti tomu navrhovateľka aj tento skutok zámerne podkladá súdu ako akt prenasledovania. Dňa 25.12.2020 bol deň, kedy sa mal uskutočniť riadne súdom určený styk, čakali sme tak na S. X, I. na vnučku, keď navrhovateľka dcéru neprivedla, syn povedal, že ide domov, že ju už nedá. Nedalo jej to a zostala ešte chvíľu čakať v bráne bytového domu. Navrhovateľka si zrejme myslela, že už odišli, tak sama bez vnučky niekam odchádzala, avšak nemohla sa jej vyhnúť. Požiadala ju, aby priniesla vnučku a volala synovi, aby sa hneď vrátil (našťastie ešte neopustil I.). Syn sa vrátil a navrhovateľka asi po pol hodine ďalších obštrukcií dcéru synovi odovzdala. Navrhovateľka aj z tejto situácie vyprodukovala akt prenasledovania. V súvislosti s trestným oznámením bola so synom aj jeho partnerkou N. I. vypočutí na základe dožiadania OO PZ I., OO PZ v D.. Zápisnice z výsluchov doložila. So synom ešte mali podať vysvetlenie na OO PZ I. dňa 15.06.2021, avšak výsluch sa neuskutočnil pre neprítomnosť povereného policajta K.. K. B.. Dôkaz: Zápisnica o výsluchu K.. Q. K. zo dňa 02.03.2021 (príloha č. 18) Zápisnica o výsluchu K. K. zo dňa 02.03.2021 (príloha č. 19) Zápisnica o výsluchu N. I. zo dňa 04.03.2021 (príloha č. 20). V tejto súvislosti poukázala na to, že otec má so svojou dcérou súdom upravený styk, sprevádza ho a bolo by absurdné, ak by sme boli obaja vystavení trestnému stíhaniu pre to, že si jej syn prídre prevziať dcéru a ona ho pri tom sprevádza.

Súd prvej inštancie pri vydaní neodkladného opatrenia vychádzal predovšetkým z psychiatrických lekárskeho nálezov navrhovateľky zo dňa 26.04.2021 a zo dňa 26.05.2021, na základe ktorých dospel k názoru, že svojim konaním priamo ohrozuje duševnú integritu navrhovateľky. V odôvodnení uvádza, že má dôvodné podozrenie z psychického násillia zo jej strany a tieto mal mať dostatočne osvedčené zo samotných skutkových tvrdení navrhovateľky, pričom prihliadal predovšetkým na uvedené lekárske správy z psychiatrickej ambulancie K.. S. F., z ktorých vyplýva, že konanie odporkyne, tak ak je popísané v samotnom návrhu, či v predmetných trestných oznámeniach ohrozuje duševnú integritu navrhovateľky a rovnako tak podľa jeho názoru existuje aj dôvodná obava, že odporkyňa bude svojim konaním ohrozovať duševnú integritu navrhovateľky aj v budúcnosti. Na účely rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia mal mať dostatočne preukázané, že v príčinnej súvislosti s konaním odporkyne dochádza k ohrozeniu duševnej integrity navrhovateľky. Mal za to, že konanie navrhovateľky má dlhotrvajúci charakter, keďže odporkyňa pravidelne a systematicky navrhovateľku v určitých prípadoch s bývalým partnerom (dovoliť si poukázať: otcom maloletej K. K.) vyhľadáva v mieste bydliska, na pracovisku, v škole. Ďalej je v uznesení súdu v bode 26. uvedené, že navrhovateľka podala v súvislosti s uvedenými incidentmi niekoľkokrát na odporkyňa a jej bývalého partnera trestné oznámenie.

S týmto názorom súdu prvej inštancie, že by ohrozovala duševnú integritu, odporkyňa nesúhlasila a poukázala na to, že tento vychádzal iba z tvrdenia navrhovateľky a dvoch psychiatrických lekárskeho nálezov zo dňa 26.04.2021 a 26.05.2021. Mal za to, že navrhovateľka svoje tvrdenie žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala. S navrhovateľkou, od kedy sa so synom dozvedeli, že syna krivo obvinila z ublíženia na zdraví, vôbec nekomunikuje, ani syn, nevyhľadávajú jej spoločnosť a ani ju neprenasledujú. Navrhovateľka si všetky dôvody uvedené v návrhu a priloženom trestnom oznámení vymyslela. Nikdy navrhovateľku verbálne a ani písomne nenapadla. Osobne spolu verbálne síce nekomunikujú, v minulosti medzi nimi prebiehala písomná komunikácia týkajúca sa vnučky a jej styku s otcom, taktiež ak ju syn o to požiadal, pokúsila sa sprostredkovať písomnú komunikáciu medzi ním a navrhovateľkou. Táto sa týkala výlučne potrieb jej vnučky. Navrhovateľka nikdy nereagovala. Doložila komunikáciu cez WhatsApp medzi ňou a navrhovateľkou od 03.04.2021, kedy sa po prvýkrát uskutočnil už súdom upravený styk syna a vnučky až do 24.05.2021, kedy ju navrhovateľka zablokovala preto, že

vnučka sa naučila cez Skype zavolať otcovi (predtým si vymieňali len emotiká) a písomne ju požiadala, či by k nim nemohla prísť. Taktiež syna zablokovala v iPade jej vnučky, preto, aby už svojho otca nemohla kontaktovať. Pokiaľ navrhovateľka styk otcovi s dcérou neumožní, nemá s vnučkou a dcérou syna absolútne žiadny kontakt, nemôžu jej ani len zavolať, zapísať k sviatkom, vidieť vysvedčenie a ďalšie. Doložila tiež aj emailovú komunikáciu medzi mnou a navrhovateľkou: Komunikácia cez WhatsApp od 03.04.2020 (príloha č. 21), Emailová komunikácia zo dňa 20.09.2020, 15.01.2021 (príloha č. 22)

Nakoľko navrhovateľka v trestnom oznámení uvádza, že ju psychiky týra dlhodobo, už od roku 2019, pripojila aj komunikáciu medzi ňou a navrhovateľkou od 22.12.2020 do 09.01.2021, kedy ešte až do rozchodu rodičov bola vnučka v striedavej starostlivosti jej a rodičov. Dôkaz: komunikácia cez WhatsApp od 22.12.2020 do 09.01.2021 (príloha č. 23). Mala za absurdné, ak by jej prítomnosť pri odovzdávaní jej vnučky, dokonca bez osobnej komunikácie medzi nimi mala narúšať duševnú integritu navrhovateľky tým, že ju uvidí. Jedná sa len o zástupný dôvod, ktorého cieľom je absolútne zamedziť akémukoľvek kontaktu jej a jej syna s maloletou K., nakoľko navrhovateľka stojí pri svojej dcére a nezákonne nahráva. Tým, že jej aj synovi bola súdom uložená povinnosť sa k navrhovateľke nepribližovať, obaja - ona aj syn by prišli o možnosť akéhokoľvek kontaktu a komunikácie s vnučkou a otca s dcérou.

Napriek tomu, že syna na styk s dcérou pravidelne sprevádza, ona aj syn sa s navrhovateľkou stretnú len výnimočne. Navrhovateľka súdom upravený styk nerešpektuje vôbec. Za posledný rok dcéru odovzdala jej synovi iba dňa: 04.09.2020, 18.09.2020, 25.12.2021 a 23.04.2021. Cieľom navrhovateľky je dcéru od otca definitívne odlúčiť a tiež aj ju a za tým účelom sa navrhovateľka neštíti žiadnych podlostí.

V súvislosti so duševným stavom navrhovateľky poukázala na psychiatrický lekársky nález K.. S. F. zo dňa 03.06.2020, kedy navrhovateľka po 1x navštívila psychiatrickú ambulanciu. V predmetnom lekárskom náleze je uvedené, že nie je vhodné, aby sa navrhovateľka vzhľadom na uvedenú symptomatiku zúčastňovala súdnych pojednávaní. Pani doktorka na základe 1. vyšetrenia a tvrdenia navrhovateľky, že ju partner týral, zlomil jej ruku, násilne sa k nej správal, teraz sa bojí, má strach, nevie spať, plače, bojí sa aj jeho matky diagnostikoval posttraumatickú stresovú poruchu bez využitia psychologicko-psychiatrických diagnostických metód, ktoré sa podľa poznatkov lekárskej vedy využívajú na diagnostiku duševných porúch (duševná porucha nie je angína), prepísal lieky a doporučil pohovor, bez ďalšej odbornej terapie. Poukázala na skutočnosť, že pri jednom z predpísaných liekov: O. pacient nesmie viesť motorové vozidlo, pri ostatných predpísaných liekoch sa neodporúča. V tomto období ešte navrhovateľka styk jej vnučky s otcom rešpektovala a na styk vždy priviezla vnučku vozidlom, a tiež vnučku minimálne vozila do školy. V prípade, ak navrhovateľka skutočne dodržiavala predpísanú liečbu, ohrozovala na živote vnučku aj ostatných účastníkov cestnej premávky. Dôkaz: lekársky nález zo dňa 03.06.2020 (príloha č. 24), Príbalový leták O. (príloha č. 25). Následne navrhovateľka dňa 24.04.2021 opäť navštívila psychiatriu. Uviedla, že má problém so ňou, je smutná, sklesnutá, bojí sa, matka bývalého partnera ju prenasleduje, chodí s bývalým partnerom pre dieťa, pacientka sa jej bojí, keď ju vidí, nevie sa nadýchnuť, má pocit na odpadnutie, bývalý partner sa jej vyhráza, že jej zoberie dieťa. Na základe uvedených tvrdení pani doktorka navrhovateľke pridala dg. akútna stresová reakcia, predpísala lieky, odporučila pohovor - opätovne bez ďalšej odbornej terapie a vystavila potvrdenie, že nie je vhodné, aby navrhovateľka prichádzala do styku s matkou bývalého partnera.

Uviedla, že syn sa s navrhovateľkou stretnúť musí, pokiaľ si chce dcéru prevziať na základe súdom upraveného styku. Má právo v zmysle súdneho rozhodnutia prevziať si dcéru v škole v určený čas, o 16 hod. Navrhovateľka je povinná v určený čas dcéru synovi riadne a včas pripraviť a odovzdať. Syn má k svojej dcére rovnaké rodičovské práva a povinnosti ako navrhovateľka, a preto má právo aj napr. navštíviť svoju dcéru v škole, komunikovať s učiteľkou svojej dcéry, má rodičovskú povinnosť sa o vyučovacie výsledky svojej dcéry zaujímať, zaujímať sa o to kde a v akých podmienkach jeho dcéra žije, ako je zabezpečená výchova a opatera jeho dcéry, kto má na výchovu jeho dcéry zásadný vplyv (partner matky) a ďalšie. Má za to, že v tomto konaní ide navrhovateľke výlučne o to, aby tým, že sa obaja - ona a ani jej syn sa nemôžu k vnučke priblížiť, pretože pri nej stojí navrhovateľka, mohla so svojou dcérou slobodnejšie manipulovať, emocionálne zneužívať a zastrášať (tato je zlý, ty sa ho bojíš však, tato a babi ťa chcú ukradnúť, tato sa o mamu nestaral, tato bol na mamu zlý a ďalšie). Jej syna spolu s partnerom nazýva pred vnučkou I. Q. K., ju I. Q.. Tieto informácie má od vnučky. Navrhovateľke ide o to, aby dcéru definitívne vylúčila zo života syna a ju tiež, a za tým účelom sa neštíti žiadnych podlostí. Už v mesiaci máj 2019 sa jej navrhovateľka vyhráza: „ak ma tvoj syn opustí, K. už neuvidíte“. Tiež jej povedala: „ja nikdy neznesiem, aby mal K. inú ženu“. Navrhovateľka absolútne nerešpektuje Ústavou SR a Dohovorom o právach dieťaťa garantované právo dieťaťa na rodičovskú starostlivosť oboch rodičov a nerešpektuje právo otca byť so svojou dcérou v rovnoprávnom, rovnocennom a pravidelnom kontakte. Ona syna sprevádza vždy, pretože má dôvodné obavy, že ak by pre svoju dcéru prišiel sám, navrhovateľka by vyfabulovala ďalšie trestné oznámenie z ublíženia na

zdraví. V prípade, ak to súd uzná za potrebné, môže si sám zabezpečiť dôkazné prostriedky: nahrávky hovorov z č. XXXX XXX XXX na OO PZ I. zo dňa 23.04.2021 o 16,04 hod. a o 16,11 hod., kedy o pomoc žiadala políciu, pretože navrhovateľka ju agresívne verbálne napádala.

17. Podaním zo dňa 16.7.2021 odporkyňa doplnila svoje odvolanie voči napadnutému uzneseniu uviedla, že v súvislosti s predloženými psychiatrickými lekárskymi nálezmi zo dňa 03.06.2020 a zo dňa 24.04.2021 poukázala na skutočnosť, že napriek psychiatrickému lekárskeму nálezu zo dňa 03.06.2020, v ktorom je uvedené, že vzhľadom na diagnózu navrhovateľky nie je vhodné, aby sa žalobkyňa zúčastňovala súdnych pojednávaní, sa žalobkyňa dňa 09.02.2021 riadne a bez problémov dostavila na hlavné pojednávanie vedené pred Okresným súdom Bratislava III, č.k. 38P/62/2020-28 vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej vnučke K. K., nar. XX.XX.XXXX. Uvedené pojednávanie bolo pre COVID-19 právneho zástupcu preložené na deň 08.06.2021, ktoré navrhovateľka bez ujmy zvládla. Následne súd uložil rodičom: K. K. a X. Q. Š.K. a maloletej vnučke výchovné opatrenie, č.k. 38P/62/2020-592 zo dňa 11.06.2021, ktorým sa majú odstrániť alebo zmierniť vzťahy otca a matky dieťaťa a všeobecne zmierniť napätie rodičov a tým aj starej matky, pričom primárne je predmetom napätých vzťahov dieťa, maloletá K.. Dôkaz: Uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/62/2020-592. Zdôraznila, že z lekárskeých správ nie sú známe žiadne odborné vyšetrenia, na základe ktorých by bolo možné dôjsť k záverom: posttraumatická stresová reakcia, na základe ktorej bolo psychiatrom vystavené dňa 03.06.2020 potvrdenie, že nie je vhodné, aby sa navrhovateľka zúčastňovala súdnych pojednávaní a k záverom zo dňa 26.04.2021: akútna stresová reakcia, na základe ktorej bolo žalovanej psychiatrom vystavené potvrdenie, že nie je vhodné, aby navrhovateľka prichádzala do styku s matkou bývalého partnera. Vzhľadom na predchádzajúci bezproblémový vzťah svokra - nevesta nie je preukázaný taký skutkový stav, ktorý by odôvodňoval zákaz priblíženia. Mala za to, že navrhovateľka nepreukázala bezodkladnosť úpravy pomerov medzi navrhovateľkou a ňou tak, že je obava o tom, že exekúcia porušenia telesnej alebo duševnej integrity môže byť ohrozená. Vo vzťahu k nej nebolo preukázané konanie, ktorým by ohrozila telesnú integritu navrhovateľky, ani nie je preukázané porušenie duševnej integrity navrhovateľky, ktorú doteraz preukazovala lekárskeým nálezom len vo vzťahu k jej synovi. Navrhovateľka je teraz zrejme alergická na celú rodinu otca dieťaťa, má údajné zdravotné problémy vtedy, keď ju vidí, napriek tomu, že ona ju nikdy verbálne ani písomne nenapádala. Nemá záujem o styk s navrhovateľkou, ale o udržanie vzťahu s vnučkou, na výchove ktorej sa podstatne podieľala a do X,X roka veku dieťaťa ju sama zabezpečovala. Zo skutku pred školou dieťaťa v prítomnosti otca dieťaťa, ktorý nemá zákaz styku s dieťaťom, je správanie sa navrhovateľky neadekvátne vo vzťahu k odporkyňi. Správanie sa navrhovateľky je účelové a smeruje k vytvoreniu tlaku na otca a starú matku smerujúcu k ovplyvneniu ich správania a súdu vo veci rozhodnutia o právach a povinnostiach k maloletej.

18. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne považovala odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu za správne, zákonné, určité, zrozumiteľné a dostatočne zdôvodnené, a taktiež sa v plnom rozsahu stotožnila s odôvodením napadnutého uznesenia, v dôsledku čoho navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Naopak, odvolanie odporkyne považovala v celosti za nedôvodné. Považovala za potrebné opätovne zdôrazniť a poukázať na hlavný dôvod, pre ktorý musela pristúpiť k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého súd vydal správne rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia. Týmto dôvodom bolo dlhodobé a priame ohrozovanie predovšetkým jej duševnej integrity (psychického zdravia) zo strany odporkyne (ktoré konanie jednoznačne vykazuje znaky psychického násillia resp. týrania navrhovateľky), ktorú najdôležitejšiu skutočnosť mal súd prvej inštancie dostatočne za preukázanú a osvedčenú predloženými listinnými dôkazmi (predovšetkým lekárskeými správami K.. S. F., ale aj viacerými trestnými oznámeniami podanými navrhovateľkou výlučne v záujme ochrany telesnej a duševnej integrity seba aj maloletej K.). Súd prvej inštancie tiež správne skonštatoval, že vzhľadom na zistené skutočnosti možno nadobudnúť presvedčenie, že navrhovateľka bude aj v budúcnosti vystavená konaniu odporkyne, ktoré bude ohrozovať jej duševnú integritu. Uvedené rozhodné skutočnosti súd prvej inštancie správne zistil, skonštatoval, a tiež dostatočne a presvedčivo zdôvodnil v odôvodnení napadnutého uznesenia (viď najmä bod 26 napadnutého uznesenia). V naznačenej súvislosti navrhovateľka opätovne poukázala na obsah svojho návrhu (najmä na odsek 4 až 7 článku II a odsek 1 článku III návrhu), kde sú podrobne špecifikované a preukázané mimoriadne nepriaznivé následky odzrkadľujúce sa na jej psychickom zdraví (diagnostikovaná „posttraumatická stresová porucha“ resp. „akútna stresová reakcia“), ktoré jej boli nepochybne spôsobené dlhodobým a systematickým prenasledovaním, atakovaním a obťažovaním zo strany odporkyne, a tiež aj fyzickým útokom syna odporkyne (K. K.), ktorý bol len vyvrcholením dlhodobého a neúnosného agresívneho správania sa K. K. voči nej (viď odsek 6 článku II návrhu). Tieto

nepriaznivé následky u navrhovateľky naďalej pretrvávajú, keďže navrhovateľka je naďalej v lekárskej starostlivosti pre vyššie uvedené diagnózy, v dôsledku čoho naďalej existuje potreba ponechania nariadeného neodkladného opatrenia. Z predložených lekárskejších správ totiž jednoznačne vyplýva, že samotná prítomnosť odporkyne spôsobuje navrhovateľke zdravotné problémy, dôkazom čoho je aj skutočnosť, že po každom stretnutí s odporkyňou sa navrhovateľke vždy zhorší zdravotný stav, v dôsledku čoho musí vyhľadať lekársku pomoc (čo je taktiež opísané v návrhu). Pokiaľ by teda opísané konanie odporkyne pokračovalo, vážne a dôvodne sa obáva o svoje zdravie a život, najmä má obavu, že bude mať skutočne obrovské problémy pri vyliečení sa z už dlhodobo liečenej diagnózy (Posttraumatická stresová porucha). Práve konaním odporkyne sa zhoršuje jej zdravotný stav, o čom svedčí aj skutočnosť, že práve konaním odporkyne jej bola diagnostikovaná aj ďalšia diagnóza (akútna stresová porucha). Práve z týchto dôvodov je mimoriadne žiaduce a nevyhnutné, aby aj odvolací súd uznesením nariadené neodkladné opatrenie potvrdil, keďže dôvody, pre ktoré bolo nariadené naďalej pretrvávajú. V tejto súvislosti navrhovateľka tiež zdôraznila, že pri posttraumatickej stresovej poruche sa jedná o pomerne vážnu diagnózu, ktorá sa lieči niekoľko rokov, pričom vyliečenie sa z tejto diagnózy je priamo závislé na aktuálnej neprerušovanej psychickej pohode pacienta, a teda sa jedná o postupný a časovo náročný proces, kedy by sa pacient mal vyhýbať ľuďom, miestam alebo situáciám, ktoré mu pripomínajú prežitú traumu. Príznaky sa len zriedka úplne vytratia, no poctivá a neprerušovaná liečba môže pacientom pomôcť naučiť sa efektívnejšiemu vyrovnávaniu sa s danou situáciou a zmierniť existujúce symptómy, avšak pacient nesmie znovu zažívať traumatické udalosti. Z uvedeného vyplýva, že existuje veľká šanca a nádej na jej vyliečenie z uvedenej diagnózy, avšak k tomu je nevyhnutné, aby bola navrhovateľka dlhodobo v psychickej pohode, a teda aby nebola vystavovaná nadmernému stresu a psychickému násiliu zo strany odporkyne. V tejto súvislosti predložila súdu v prílohe tohto podania (okrem už predložených lekárskejších správ K.. F.) aj ďalšie aktuálne lekárske správy zo dňa 24.06.2021, 13.07.2021, 27.07.2021 (ako a staršiu zo dňa 03.06.2020). Dôkaz: 1. Lekárske správy K.. S. F. zo dňa 24.06.2021, 13.07.2021, 27.07.2021 a 03.06.2020.

Za dôkaz o skutočnosti, že jej zdravotný stav je naďalej nepriaznivý (z dôvodu pretrvávajúcej posttraumatickej stresovej poruchy či akútnej stresovej reakcie), je napríklad aj udalosť, ktorá sa stala dňa 23.07.2021 na prvom stretnutí so psychologičkou za účelom realizácie Výchovného opatrenia v Centre pre deti a rodiny v N. (toto výchovné opatrenie bolo nariadené práve na jej návrh s cieľom nápravy vzťahu otca s maloletou - viď príloha). Keď ju psychologička vyzvala, aby vlastnými slovami porozprávala, ako žila s K. K., ako jej ubližoval a čo sa deje v súčasnosti, takmer okamžite sa u nej objavili fyzické príznaky posttraumatickej stresovej poruchy (nekontrolovateľná triaška, pocit na odpadnutie, ťažkosti s dýchaním), v dôsledku čoho navrhovateľka musela užiť „záchrannú tabletku“ (v opačnom prípade by musela byť privolaná rýchla záchranná služba). Obdobným spôsobom sa u navrhovateľky vyskytli spomenuté príznaky aj pri výpovedi na polícii vo veci ublíženia na zdraví (ČVS: V.-XXX/RZ-D.-XXXX - fyzický útok K. K. zo dňa 17.02.2020), ako aj na súdnom pojednávaní vo veci starostlivosti súdu o maloletú K. K. (38P/62/2020). Dôkaz: 2. Uznesenie OS Bratislava III č. k. 38P/62/2020-592 zo dňa 11.06.2021.

Uviedla, že k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pristúpila aj potom, ako jej to odporučili samotní príslušníci OO PZ I. potom, ako boli sami svedkami opakovaného a mimoriadne nevhodného konania odporkyne voči nej. Je to totiž práve odporkyňa (nie jej syn ako otec maloletej K.), ktorá neustále vyvoláva konflikty v súvislosti s realizáciou styku otca (K. K.) s maloletou. Dlhodobé popísané konanie odporkyne nasvedčuje tomu, že odporkyňa pravdepodobne dlhodobo a cielene vytvára, resp. plánuje rôzne incidenty v určitých časových intervaloch s cieľom, aby si následne mohla doslova vymyslieť a vyfabulovať nepravdivý opis vzniknutého konfliktu, v ktorom navrhovateľku účelovo a nepravdivo vykreslí ako agresívnu, nevyspytateľnú, resp. že sama má z nej strach, aby mohla následne takéto nepravdivé fabulácie podsúvať či už súdu alebo kolíznemu opatrovníkovi (v konečnom dôsledku aj celý obsah odvolania tomu nasvedčuje, keďže obsahuje množstvo nepravdivých a skresľujúcich tvrdení). V skutočnosti sa však zo strany odporkyne (ako aj jej syna K. K.) jedná o dlhodobé, opakované a systematické psychické násilie voči nej, prenasledovanie a atakovanie aj jej maloletej dcéry, pričom je evidentné, že úmysel odporkyne smeruje k podstatnému zhoršeniu jej kvality života, zhoršeniu jej zdravotného stavu, resp. k ohrozeniu duševnej integrity navrhovateľky. Uviedla, že odporkyňa nielenže cielene a systematicky vyvoláva konflikty s navrhovateľkou, ale okrem toho aj opakovane a cielene (väčšinou po realizácii styku otca s maloletou) umelo produkuje nepravdivé písomné vyjadrenia, akými boli aj napríklad mailové správy zo dňa 20.09.2020 a 15.01.2021 v odvolaní odporkyne, v ktorých ju účelovo a nepravdivo vykresľuje ako nezodpovednú matku, ktorá sa nestará o svoje maloleté dieťa, nepripravuje dieťa do školy, zanedbáva zdravotnú starostlivosť dieťaťa, ktoré je údajne podľa ničím nepodložených a doslova vymyslených tvrdení odporkyne vážne choré (čo samozrejme nie je pravda),

diagnostikuje maloletej rôzne diagnózy, a to všetko bez akéhokoľvek relevantného dôkazu, pričom následne takéto nepravdivé fabulácie podsúva či už súdu alebo kolíznemu opatrovníkovi, s vysoko pravdepodobným a zjavným cieľom, aby bola maloletá navrhovateľke ako matke odobratá. Odporkyňa totiž pracovala aj ako J. V., takže presne vie, aké fabulované správy má produkovať, keďže má skúsenosti s tým, na základe akých správ a informácií zvyknú byť maloleté deti odobraté matkám. Aj z tohto pohľadu sa preto jedná iba o opakované a systematické psychické násilie voči nej zo strany odporkyne. Je to cielené osočovanie a doslova priam tyranizovanie navrhovateľky, ktorá je takýmto konaním odporkyne a neustálym produkovaním nepravdivých a urážlivých klamstiev v neustálom strese, čo taktiež prispieva k zhoršovaniu jej zdravotného stavu.

Konštatovala, že z úvodu odvolania odporkyne vyplýva, že jediným odvolacím dôvodom, pre ktorý odporkyňa podala odvolanie voči predmetnému uzneseniu, sú údajné nesprávne skutkové zistenia súdu, ku ktorým podľa odporkyne súd prvej inštancie dospel na základe návrhu predloženého navrhovateľkou, v dôsledku ktorých odporkyňa považuje napadnuté uznesenie za nesprávne (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). V úvode a následne ani v ďalšom obsahu odvolania nie je totiž špecifikovaný žiadny ďalší odvolací dôvod.

Navrhovateľka je však názoru, že v danom prípade rozhodne nie je naplnený odporkyňou označený odvolací dôvod, o čom svedčia skutočnosti a jej argumentácia, keďže súd prvej inštancie jednoznačne dospel k správnym skutkovým zisteniam, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu správne, zákonné, určité, zrozumiteľné a dostatočne zdôvodnené. Pokiaľ ide o samotný obsah odvolania a argumentáciu odporkyne uvedenú v odvolaní, uviedla, že odporkyňa tak ako v iných konaniach, aj v tomto prípade predkladá súdu množstvo nepravdivých, zavádzajúcich, nepodložených účelovo vykonštruovaných a pravdu skresľujúcich tvrdení, ktorými sa snaží odvieť pozornosť od podstaty tohto konania, v ktorom súd nariadil neodkladné opatrenie vyššie uvedeného znenia. Na rozdiel od navrhovateľky, ktorá svoje tvrdenia o rozhodných skutočnostiach riadne preukázala relevantnými dôkazmi (predovšetkým lekáorskými správami, ale aj ďalšími početnými dôkazmi priloženými k návrhu), pričom na všetkých skutočnostiach opísaných v návrhu zotrúva, keďže tieto predstavujú reálny pravdivý opis rôznych udalostí. Viaceré tvrdenia odporkyne dokonca ani priamo nesúvisia s meritom tohto konania, čo len potvrdzuje snahu odporkyne odvieť pozornosť súdu od merita konania. K týmto účelovým a prevažne nepravdivým tvrdeniam a opisom rôznych incidentov zo strany odporkyne uviedla, že je pravdou, že aktuálne je maloletá K. K.Á. uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/62/2020-28 zo dňa 20.03.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/108/2020 - 160 zo dňa 22.07.2020 dočasne zverená do jej osobnej starostlivosti ako matky, pričom otec maloletej (syn odporkyne - K.W. K.) má súdom upravený styk s maloletou v rozsahu každý párnny týždeň v čase od piatku od 16:00 hod. do nedele do 19:00 hod. s tým, že otec si maloletú v súdom stanovenom čase prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje a odovzdá v mieste bydliska matky maloletej, a v prípade, že sa maloletá nebude nachádzať v predškolskom zariadení, otec si ju prevezme v mieste bydliska matky maloletej. Rovnako je pravdou, že K. K. má v súčasnosti neodkladným opatrením uloženú povinnosť nekontaktovať ju, nepribližovať sa k nej na určenú vzdialenosť minimálne 10 metrov, nevstupovať do domu alebo bytu, v ktorom býva a nevstupovať ani na pracovisko alebo iné miesto, kde sa zdržiava (uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 14C/16/2020-28 zo dňa 24.03.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/77/2020-408 zo dňa 30.09.2020). V tejto súvislosti navyše uviedla, že K. K. sa návrhom zo dňa 08.04.2021 domáhal zrušenia predmetného neodkladného opatrenia, avšak tento návrh bol aj na základe jej vyjadrenia (v ktorom podrobne popísala naďalej pretrvávajúcu existenciu dôvodov nariadeného neodkladného opatrenia) zamietnutý ako nedôvodný uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 14C/16/2020-793 zo dňa 07.06.2021. Dôkaz: 3. Uznesenie OS Bratislava V č. k. 14C/16/2020-793 zo dňa 07.07.2021.

Navrhovateľka tiež uviedla, že súdom nariadený zákaz približovania sa k nej K. K. v žiadnom prípade nebráni v prevzatí maloletej K. za účelom realizácie styku. Maloletá je totiž dostatočne vyspelá na to, aby dokázala sama (bez asistencie tretej osoby) prejsť vzdialenosť 10 metrov od matky k otcovi, na druhej strane aj otec je podľa jej vedomostí svojprávnny, dospelý muž, ktorý by mal byť schopný samostatne (bez asistencie tretej osoby) prevziať vlastnú dcéru, a teda prevzatie maloletej môže bez problémov prebehnúť aj za súčasného dodržania nariadeného zákazu približovania K. K. k navrhovateľke. Navyše aj podľa samotného rozhodnutia súdu má maloletú prevziať otec maloletej a nie odporkyňa (babka maloletej). V žiadnom prípade sa tak nevyžaduje „sprevádzanie“ otca pri prevzatí maloletej od matky, tak ako to účelovo prezentuje odporkyňa, s cieľom prekrytia skutočného motívu odporkyne, ktorým je neustále vyvolávanie konfliktov a systematické prenasledovanie a obťažovanie navrhovateľky, spôsobujúce ohrozenie jej duševnej integrity. Zotrúva na podrobnom popise incidentu

zo dňa 08.01.2021 uvedenom v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj priloženom trestnom oznámení, nakoľko tento obsahuje výlučne pravdivý opis priebehu udalostí z predmetného dňa, na rozdiel od tvrdení odporkyne. Pokiaľ ide o tvrdenia odporkyne, táto sama v podstate priznáva, že niekoľkokrát krúžila v I. na I. ulici v čase, kedy dokonca ani otec maloletej K. K. nemal právo na realizáciu styku s maloletou, a navyše v čase vážnej epidemiologickej situácie, keď bol nariadený zákaz vychádzania. Ako je už vyššie uvedené, podľa súdneho rozhodnutia má maloletú za účelom realizácie styku vyzdvihovať otec a nie babka (odporkyňa), a to výlučne v čase určenom súdnym rozhodnutím. V daný víkend (08.01. až 10.01.2021) sa však styk v zmysle rozhodnutia ani nemal realizovať, čo potvrdzuje aj sama odporkyňa, a ak by sa aj jednalo o víkend realizácie styku, mal by si maloletú vyzdvihnúť otec. Argumentácia odporkyne preto v tomto smere považovala za účelovú a nezakladajúca sa na pravde. Poukázala na pomerne nelogické a nesúladne tvrdenia odporkyne, keď na jednej strane tvrdí, že otec si chcel prísť pre maloletú, avšak keď mu volala počas toho ako krúžila autom po uliciach v I., otec maloletej bol už mimo I.. Pokiaľ by bola skutočne pravda, že si otec chcel vyzdvihnúť maloletú tak ako to tvrdí odporkyňa (napriek tomu, že v daný víkend sa styk nemal realizovať), je logické, že by maloletú hľadal on sám a nie odporkyňa. Odporkyňa vôbec nepreukázala, že by v tom čase otec maloletej bol s ňou v I., keďže ani predložený printscreen hovorov odporkyne s otcom maloletej túto skutočnosť vôbec nijako nepreukazuje. Navrhovateľka preto zotrvala na tom, že celý uvedený incident bol len dopredu premyslený akt sledovania a jej obťažovania a maloletej zo strany odporkyne, tak ako to uviedla už vo svojom návrhu. Navrhovateľka napokon zdôraznila že maloletá skutočne utekala s plačom k matke s tým, že jej povedala, že sa pri nej zastavilo motorové vozidlo, v ktorom sedela babka, tá stiahla okno na bočných dverách a povedala jej, aby k nej nasadla do vozidla, že ju zoberie preč. Argumentácia odporkyne o údajnom kamerovom systéme domu je v tomto smere podľa nej absolútne irelevantná, nakoľko dom v tom čase kamery nemal, a teda z objektívneho hľadiska ani nebolo možné zachytiť predmetný incident na kamerovom zázname. V prípade potreby by však bolo možné vypočuť susedov, ktorí boli v tom čase na ulici a videli odporkyňu ako aj celý uvedený incident s maloletou.

K incidentu zo dňa 23.04.2021 navrhovateľka zotrvala v plnom rozsahu na jeho podrobnom pravdivom opise uvedenom v jej návrhu, ako aj v Zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 24.04.2021 - ČVS: V.-N.-XX/SC-V.-XXXX a naopak sa dôrazne ohradila voči nepravdivým a účelovo vykonštruovaným a prispôsobeným tvrdeniam odporkyne ohľadom tohto incidentu, ktorými sa len snaží prekryť svoje pochybenia a naopak poškodiť jej. Pre úplnosť doložila aj zmienený záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 24.04.2021. Konštatovala, že odporkyňa v odvolaní ako aj vo svojom Oznámení č. V.-N.-XX/SC-V.-XXXX uvádza, že čakala so svojim synom K. K. pred budovou školy T. z dôvodu, lebo sa išli informovať na študijný prospech maloletej K., a teda sa chceli porozprávať s učiteľkou. Tieto tvrdenia označila za nepravdivé a účelové, nakoľko z dôvodu pandemických opatrení ani nebolo možné žiadne osobné stretnutie s učiteľom a nebol povolený ani vstup rodičov, či rodinných príslušníkov do budovy školy počas vyučovania alebo počas času tráveného v družine. Rodič sa mohol informovať jedine písomne alebo telefonicky. Celý prospech žiaka je zaznamenávaný v aplikácii EduPage, čo znamená že rodič presne vie, aké má dieťa známky, akú má školskú dochádzku, pričom zároveň tu má k dispozícii aj všetky potrebné informácie týkajúce sa danej školy. Túto aplikáciu využíva aj K. K., a teda presne vie, aký študijný prospech má maloletá. Dokonca nebolo povolené, aby dieťa vyšlo von pred budovu školy (ak by dieťa opustilo budovu školy, dieťa by už nemohlo vojsť späť do školy). Keďže v tom čase ešte nebolo 16.00 hod., kedy by bol otec oprávnený prevziať si maloletú (bolo len 13.25 hod.), otec nebol oprávnený prevziať si maloletú, preto aj tvrdenie, že prišiel do školy už v tom čase z dôvodu, že chcel vidieť maloletú je mimoriadne účelové a zavádzajúce. Aj na základe týchto skutočností je evidentné, že tvrdenia odporkyne sa nezakladajú na pravde, pretože pred školou nebola s K. K. preto, že sa išli informovať o prospechu maloletej (nakoľko to ani nebolo možné), ale cielene tam čakali navrhovateľku až do času, kedy prišla. Jednoznačne totiž vedeli, kde navrhovateľka bude, keďže mala vyzdvihovať maloletú zo školy v čase od 13.00 hod. do 16.00 hod., a preto ju tam aj v uvedenom čase čakali. Evidentne účelové a nelogické sú aj tvrdenia odporkyne, že v daný deň „volala 2x políciu a požiadala o pomoc, pretože sa navrhovateľky bála“. V skutočnosti to bola totiž práve ona, ktorá sa obávala prítomnosti odporkyne, unikala pred ňou a niekoľkokrát ju vyzývala, aby odišla, avšak sama odporkyňa odmietala spreď školy odísť. Pokiaľ by bola skutočne pravda, že sa jej odporkyňa „bála“, predsa by od nej okamžite odišla. Opak bol však pravdou, a dokonca aj keď sa zo strachu pred ňou zamkla v aute a zavolala na políciu, odporkyňa naďalej čakala pri jej aute, až kým neprišla policajná hliadka. Pokiaľ by sa jej skutočne bála, rozhodne by nečakala pri jej aute, a navyše by sa ani nesnažila agresívnym spôsobom dostať do auta, tak ako sa o to snažila. Táto argumentácia je nelogická aj z toho pohľadu, že bola zo strachu pred odporkyňou zamknutá v aute, a teda žiadnym spôsobom „neohrozovala“ odporkyňu, v dôsledku čoho by mohla v odporkyňu vzbudiť strach. Ohradila sa voči absolútne nepravdivým tvrdeniam,

že by na odporkyňu vykrikovala vulgárne slová typu „vypadni ty krava“. V tom čase totiž nebola schopná komunikácie. Len samotná prítomnosť odporkyne jej totiž okamžite spôsobila zdravotné problémy v podobe príznakov posttraumatickej stresovej poruchy (čo možno počuť aj na nahrávke, kedy volala políciu), mala doslova problémy sama so sebou a nebola vôbec schopná komunikácie. Jediné čo opakovala, boli výzvy, aby odporkyňa odišla, že jej je zle, a že pred školou vlastne odporkyňa nemá čo robiť. Rozhodne však nevykrikovala na odporkyňu vulgarizmy, ako to prezentuje odporkyňa v odvolaní. Naopak práve odporkyňa ráznym spôsobom vykrikovala na ňu, „že jej okamžite musí dať K.“. Pokiaľ ide o odporkyňou prezentované oznámenie o priestupku (príloha č. 4 odvolania), uviedla, že od samotných príslušníkov OO PZ v I. má informácie, že odporkyňa po príchode na políciu ani sama nevedela, čo vlastne chce podať, neprímeraným spôsobom sa tam rozkrikovala, doslova len aby „niečo podala“. Aj z tohto vyplýva, že ide vyslovene iba o účelové a vykonštruované podanie s cieľom jej účelovej a úmyselnej kriminalizácie, resp. jej účelového vykreslenia ako agresívnej osoby (čo však rozhodne nie je pravda). Je pri tom mimoriadne zarážajúce a zvláštne, že odporkyňa podáva na polícii oznámenia voči nej, keď rozhodne odporkyňu nevyhľadáva, ba práve naopak, má z odporkyne strach, v dôsledku čoho sa jej vyhýba. Preto je evidentné, že celé oznámenie odporkyne na jej osobu je vykonštruované, keďže je to práve odporkyňa, ktorá ju vyhľadala s cieľom jej prenasledovania. Úmyselná a cieľená kriminalizácia a jej očierňovanie zo strany odporkyne v konečnom dôsledku vyplýva aj z nasledovných úkonov odporkyne, resp. jej syna, keď vyššie spomínané účelové oznámenie o priestupku zámerne podsúva kolíznemu opatrovníkovi, resp. poručenskému súdu. Navrhovateľka v tejto súvislosti opätovne zdôraznila, že odporkyňa cielene a plánovane v určitých časových intervaloch zámerne vytvára rôzne incidenty (navyše vedomá si faktu, že jej prítomnosť jej spôsobuje zdravotné problémy), ktoré následne účelovo vyfabuluje nepravdivým opisom, že je údajne „agresívna, nevyspytateľná, a že sa jej odporkyňa bojí“. Takéto opisy zámerne vyvolaných incidentov následne podsúva kolíznemu opatrovníkovi a súdu s jednoznačným cieľom vopred plánovanej kriminalizácie navrhovateľky. Aj takéto dlhodobé konanie odporkyne nepochybne vykazuje znaky psychického nátlaku a násillia voči nej. Pokiaľ by totiž odporkyňa na odovzdávanie maloletej neprichádzala spolu s otcom maloletej, k vyššie popísaným incidentom by nikdy neprišlo.

K incidentu zo dňa 07.05.2021 uviedla, že pokiaľ ide o súdne rozhodnutia ohľadom styku otca s maloletou počas letných prázdnin 2020 a ďalšie súvisiace skutočnosti týkajúce sa výkonu rodičovských práv k maloletej, ktoré odporkyňa spomína v odvolaní, tieto absolútne žiadnym spôsobom nesúvisia s meritom tohto konania, v ktorom ide predovšetkým o zákaz priblíženia odporkyne k nej z dôvodu neprímeraného a dlhodobého prenasledovania odporkyne, spôsobujúceho jej mimoriadne nepriaznivé zdravotné problémy. K uvedeným skutočnostiam preto navrhovateľka nepovažovala za nevyhnutné podrobne sa vyjadrovať. Len v stručnosti uviedla, že rozhodne cielene neignoruje žiadne súdne rozhodnutie, ako to opäť účelovo vykresľuje odporkyňa. Uviedla, že si všetky súdne rozhodnutia ctí a snaží sa ich v plnom rozsahu dodržiavať, avšak zároveň v prvom rade vždy hľadá na záujem, potreby a názor maloletej. Pokiaľ ide o aktuálne nariadený výkon rozhodnutia 37Em/7/2020-140 zo dňa 24.03.2021, tento od počiatku rešpektovala, o čom svedčí aj fakt, že styk otca s maloletou sa v dňoch 23.04. až 25.04.2021 realizoval. Následný styk sa mal realizovať v dňoch 07.05. až 09.05.2021, avšak tento sa nerealizoval z dôvodu, že maloletá sama od seba nechcela odísť s otcom, tak ako to je bližšie pravdivo opísané (a zároveň aj preukázané video záznamom na predloženom DVD nosiči) v návrhu. Zdôraznila, že bolo úplne pochopiteľné pokiaľ maloletá odmietla s otcom odísť, keďže odovzdávanie dieťaťa za účasti polície je pre maloleté dieťa mimoriadne traumatizujúce, výsledkom čoho môže byť až odmietavý postoj dieťaťa k otcovi. Okrem toho tento odmietavý postoj maloletej bol s vysokou pravdepodobnosťou aj dôsledkom konania a správania sa otca maloletej a odporkyne počas ostatnej realizácie styku v súčasnosti alebo v minulosti.

Pokiaľ ide o samotný incident zo dňa 07.05.2021, k opisu uvedenému v návrhu doplnila, že opäť to bola aktívna odporkyňa (nie otec maloletej), ktorá sa snažila maloletú vziať násilím napriek jej nesúhlasu. Dokonca aj sám otec maloletej povedal odporkyňi „nechaj ju tak, keď nechce“, čiže aj sám vlastný syn ju musel upozorniť, aby maloletú pustila. Dokonca aj prítomná policajná hliadka musela niekoľkokrát vyzývať odporkyňu, aby maloletú pustila. V tejto súvislosti navyše odporkyňa uvádza zjavne nepravdivý, zavádzajúci a účelovo skreslený opis incidentu (dokonca aj napriek tomu, že existuje kamerový záznam - predložený navrhovateľkou, ktorý jednoznačne vyvracia tvrdenia odporkyne), keď uvádza, že „...maloletú vzala na ruky a chcela som ju pritúliť. Keďže začala plakať a môj syn povedal, aby som ju nechala keď nechce ísť, aj policajt povedal aby som ju dala dole, vnučku som zložila.“ Aj na predloženom kamerovom zázname totiž jednoznačne vidieť, ako maloletá ustupovala pred odporkyňou, snažila sa odísť, ale odporkyňa sa jej neustále stavala do cesty. Keď sa následne maloletá rozbehla k matke (navrhovateľke) aby spolu odišli, odporkyňa so slovami „tak to teda nie!“ pristúpila k navrhovateľke

a z jej náručia násilím vytrhla maloletú a chcela ju vziať do auta, pričom maloletá začala plakať. Určite sa nejednalo o láskavé objatie, ako sa to snaží podsúvať odporkyňa. Pokiaľ ide o policajnú hliadku, táto odporkyňa nie raz, ale hneď viackrát vyzývala, aby maloletú pustila, a keď ju konečne pustila, tak ju hliadka niekoľkokrát vyzývali „poďte sem....pani, naposledy Vás vyzývam, poďte sem...“, a to za účelom, aby ustúpila od maloletej. Až následne nakoniec maloletú nechala odísť. Ako už bolo uvedené, všetky tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú z predloženej nahrávky, ktorá preto vyvracia zavádzajúce tvrdenia odporkyne o uvedenom incidente zo dňa 07.05.2021. Dodala, že práve za účelom zamedzenia vzniku ďalšieho podobného incidentu vyvolaného odporkyňou, ešte v daný deň žiadala otca maloletej e-mailom, aby pri preberaní maloletej nebola prítomná odporkyňa (viď priložený e-mail zo dňa 07.05.2021 o 12:41 hod.), ktorá výzva však zostala odignorovaná, a okrem odporkyne otec maloletej na preberanie maloletej privolať dokonca aj policajnú hliadku, čo maloletá znášala mimoriadne negatívne. Dôkaz: 5. E-mailová komunikácia zo dňa 07.05.2021 o 12:41 hod.

K incidentu zo dňa 21.05.2021 uviedla, že ide o nepravdivé a ničím nepodložené tvrdenia odporkyne, že by maloletú emocionálne zneužívala, manipulovala a zastražovala, resp. že by sledovala cieľ zničiť údajný „krásny citový vzťah maloletej k otcovi a dcéru od otca definitívne odlúčiť.“ V žiadnom prípade maloletú voči otcovi nehucká, tak ako to účelovo podsúva súdu odporkyňa. Jedná sa vyslovene len o účelové, nepravdivé, ničím nepodložené a subjektívne tvrdenia a domnienky odporkyne. Dôvody, pre ktoré maloletá odmietala v deň 21.05.2021 odísť s otcom, sú presne rovnaké, ako v súvislosti s incidentom zo dňa 07.05.2021, pričom tieto skutočné dôvody sa odporkyňa opätovne snaží prekryť nepravdivým a skresľujúcim opisom udalosti zo dňa 21.05.2021. Odporkyňa opätovne uvádza viaceré tvrdenia absolútne nesúvisiace s meritom tohto konania (najmä ohľadom starostlivosti o maloletú v jej útľom detstve). Za nepravdivé a zavádzajúce označila tvrdenie odporkyne, keď uviedla, že „navrhovateľka neoprávnene vnučku premiestnila do I.“. Odchod s maloletou do I. (k jej rodičom) bol dôsledkom dlhodobého agresívneho a nevyspytateľného konania a správania sa otca maloletej ešte počas spoluzitia s ňou, ktoré vyvrcholilo až fyzickým útokom dňa 17.02.2020, keď jej zlomil ruku, pre ktorý útok mu aj bolo vznesené obvinenie (ako to uvádzala už v návrhu). Bližšie okolnosti a súvislosti tohto útoku K. K. (vrátane neskôr nariadeného zákazu priblíženia k nej práve pre tento útok a dlhodobé agresívne správanie voči nej). Aj na základe týchto skutočností možno dospieť k záveru, že odporkyňa podsúva súdu v prevažnej miere iba nepravdivé, neúplné, skreslené a zavádzajúce informácie o rôznych udalostiach, s účelovým cieľom jej očiernenia. V kontexte fyzického útoku K. K. sú rovnako aj tvrdenia odporkyne „Až do rozchodu rodičov som navrhovateľke pomáhala, podporovala ju, pokiaľ som nezistila, že môjho syna krivo obvinila z ublíženia na zdraví, napriek tomu, že ja som s ňou dňa 17.02.2020 bola v osobnom kontakte asi 3 hodiny po incidente“ vyslovene zavádzajúce a skresľujúce. Rozhodne sa nejedná o krivé obvinenie, čomu nasvedčujú aj aktuálne výsledky vyšetrovania. Vyšetrovateľ má totiž dostatočné množstvo dôkazov, ktoré potvrdzujú samotný fyzický útok K. K. voči nej (okrem iných aj zvukovú nahrávku zo samotného útoku, na ktorej sú zachytené aj slovné vyhrážky „takú ti prijebem, že sa z toho poserieš“). Je síce pravdou, že ešte v deň útoku odporkyňa za ňou prišla, nakoľko si bola pravdepodobne vedomá, že tentokrát to jej syn prehnal, pričom sama sa jej niekoľkokrát pýtala, či ju ruka bolí, a samozrejme aj na vlastné oči videla modrinu na jej ruke. V uvedenej súvislosti zároveň dodala, že prvé príznaky posttraumatickej stresovej poruchy sa u nej pri odporkyni objavili práve deň po uvedenom fyzickom útoky K. K. (18.02.2020), kedy prišla rozčúlená odporkyňa za ňou do práce presvedčiť sa, či má skutočne zlomenú ruku a či ju má v sadre, pričom začala na ňu hlasno kričať, prečo podala na jej syna trestné oznámenie, v dôsledku čoho jej syna vykázali z obydľia. Zostala doslova zhrozená, keďže od odporkyne čakala skôr ospravedlnenie za konanie jej syna, no namiesto toho odporkyňa na ňu kričala a následne sa jej až smiala do tváre. Práve vtedy sa jej začali nekontrolovateľne triasť ruky, zrýchľilo sa jej dýchanie, stúpol jej pulz a tlak. Veľakrát preto odporkyňu prosila a vyzývala, aby odišla, lebo jej prišlo zle, no ona odmietala odísť. Už toto konanie odporkyne možno považovať za psychický nátlak na ňu, ktorý sa od uvedeného momentu začal len pravidelne opakovať a stupňovať. Navrhovateľka v plnom rozsahu zotrvala na obsahu všetkých svojich trestných oznámení, v ktorých rozsiahlo opísala opakované cielené incidenty a akty prenasledovania a psychického násillia odporkyne voči nej. Takéto dlhodobé a cielené konanie odporkyne výrazným spôsobom ohrozujú jej psychické zdravie a duševnú integritu, v dôsledku čoho je nútená brániť sa voči takémuto konaniu všetkými dostupnými zákonnými prostriedkami vrátane trestných oznámení. Zotrvala na tom, že už aj v priebehu mesiacov február - marec 2020 ju odporkyňa prenasledovala a obťažovala, čo v konečnom dôsledku aj sama priznala, keď nepriamo uviedla, že na pokyn syna (K. K.) ju sledovala v obchodnom centre E.. Odporkyňa podobne sama priznala aj skutočnosť, že jej napísala latinskú satanistickú správu, tak ako to uvádzala vo svojom oznámení, preto sa v tomto kontexte javí prekvapivá námietka odporkyne, že túto skutočnosť navrhovateľka riadne nepreukázala. Za zarážajúce a prekvapivé mala aj nepodložené

a najmä nelogické tvrdenie odporkyne, že „navrhovateľka sa na všetko vopred pripravovala“. Pokiaľ ide o styk otca s maloletou v deň 25.12.2020, k účelovo prispôsobenému a zavádzajúcemu opisu odovzdávania maloletej otcovi uvedenému v odvolaní, uviedla, že maloletú si mal prísť vyzdvihnúť otec maloletej a nie odporkyňa. Otcovi presne v súlade so súdnym rozhodnutím maloletú aj odovzdala.

K nesúhlasu odporkyne s názorom súdu prvej inštancie, uviedla, že odporkyňa má právo s ním nesúhlasiť, nič to však nemení na tom, že deklarovaný názor súdu vychádza nielen z tvrdení navrhovateľky, ale predovšetkým z lekárskeho správ, autorom ktorých je renomovaná a kompetentná psychiatricka, v dôsledku čoho tieto lekárske správy možno jednoznačne považovať za objektívny a relevantný dôkaz potvrdzujúci jej tvrdenia. Zároveň sa v tomto kontexte javí absolútne rozporuplné aj tvrdenie odporkyne, že „navrhovateľka svoje tvrdenia žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala“, keďže ich preukázala práve uvedenými lekárske správy. Uviedla, že odporkyňa ju neustále psychicky atakuje a deptá svojimi umelo vyprodukovanými a nepravdivými (až urážajúcimi) tvrdeniami vo veci starostlivosti o maloletú K., čo sa týka buď školy alebo jej zdravotného stavu. Vždy po prečítaní takýchto krivo obviňujúcich a fabulujúcich e-mailov sa jej výrazne pohorší zdravotný stav. Odporkyňa totiž takmer vždy po realizácii styku maloletej s otcom vyprodukuje nepravdivé vyjadrenia, ktoré následne podsúva súdu a kolíznemu opatrovníkovi, a to s vysoko pravdepodobným a zjavným cieľom uškodiť jej a očierniť ju za každú cenu v očiach súdu a vykresliť ju ako matku, ktorá sa údajne nestará o svoju dcéru (že dcéru nepripravuje do školy a dokonca že je vraj ťažko chorá) čo rovnako možno označiť za spôsob psychického nátlaku a násilia na ňu. Odporkyňa takýmto spôsobom pravidelne systematicky produkuje nepravdivé vyjadrenia bez akýchkoľvek dôkazov, zjavne len aby jej uškodila, čo sa samozrejme výrazne negatívnym spôsobom odzrkadľuje na jej psychickom stave, pretože takéto správy obsahujúce výlučne nepravdivé fabulácie odporkyne ju vždy privádzajú do stavu maximálne nepohody (ihneď sa objavia u nej problémy so spánkom, je neustále pod stresom a v obave, čo znovu odporkyňa vyprodukuje a kde všade to pošle). Aj na základe týchto správ je evidentná snaha odporkyne úplne ju psychicky zdeptať, pretože v pravidelných intervaloch produkuje rôzne dehonestujúce a diskreditujúce tvrdenia nezakladajúce sa na pravde, s cieľom vzbudením mylného dojmu, že sa o maloletú vôbec nestará, resp. že maloletá trpí vážnymi ochoreniami. Pokiaľ ide o konkrétny obsah správ predložených odporkyňou, E-mailovú komunikáciu zo dňa 20.09.2020, uviedla, že sa jedná o klamlivé a umelo vykonštruované tvrdenia, ktoré sa nezakladajú na pravde. Jediným cieľom tejto správy bolo vzbudiť klamlivý dojem, že sa o maloletú nestará a nepripravuje ju do školy. Maloletá pritom patrí medzi najlepšie žiačky v triede, jej zošity z písania sú vždy na výstavnej tabuli a na vysvedčení mala samé jednotky (o čom svedčia aj prílohy- vysvedčenie maloletej a printscreen z Edu page - žiackej knižky maloletej). Je pri tom mimoriadne prekvapujúce, ako môže odporkyňa písať takéto správy, keď k aplikácii Edu page (a teda aj k žiackej knižke maloletej), v ktorej možno sledovať študijné výsledky maloletej, má prístup každý rodič (a teda aj otec maloletej), pričom z tejto aplikácie nepochybne vyplýva, že maloletá sa do školy pravidelne pripravuje a dosahuje výborné výsledky. Disponuje dokonca informáciou, že následne po tejto komunikácii odporkyne otec maloletej kontaktoval triednu učiteľku maloletej C. T.Š., ktorá mu však potvrdila, že maloletá je vzorná žiačka a dosahuje veľmi dobré výsledky a úlohy má vždy spravené. Tieto skutočnosti však odporkyňa už súdu zámerne neuviedla, čo len opäť potvrdzuje jej tendenciu predkladať súdu zavádzajúce, neúplné a účelovo vykonštruované skutočnosti a dôkazy o nich. Za dôležité považuje navrhovateľka spomenúť aj to, že dokonca počas online vyučovania ako rodič musela prevziať celé učenie a školskú prípravu maloletej, a aj vďaka tomu mala maloletá výborné výsledky počas náročnej pandemickej situácie.

E-mailovú komunikáciu zo dňa 15.01.2021, v ktorej odporkyňa v tejto komunikácii (so zjavne účelovo vykonštruovaným názvom „Žiadosťou zabezpečenie riadnej zdravotnej starostlivosti jej píše: „K. rapidne schudla, trčia jej rebrá, u K. sa rozvinula porucha prijímania potravy čo môže nasvedčovať aj začínajúcej anorexii. K. prijíma potravu len v minimálnom množstve. K. bolieva hlavička, ale u doktorky ste neboli.. Príčiny jej zdravotného stavu môžu byť vážne ... od psychických až po závažné ochorenia vnútorných orgánov... K. treba urobiť krvný obraz ... Budete musieť absolvovať očné vyšetrenie, možno aj neurologické... Je to vážne, že odmieta riadne jesť... Môžem aj ja s K. absolvovať všetky potrebné vyšetrenia. “ mala za hraničiacu až s podozrením z trestného činu ohovárania, nakoľko ich evidentným cieľom je opätovne vzbudiť dojem, že zanedbáva vlastné maloleté dieťa, čo rozhodne nie je pravdou ani len v náznakoch. Preto zvažuje aj podanie trestného oznámenia, keďže považuje doslova až za absurdné, aby odporkyňa bez akéhokoľvek dôkazu sama takpovediac diagnostikovala zdravie maloletej rôzne ochorenia, s cieľom vytvoriť dojem zanedbávania maloletej zo strany navrhovateľky. Nevie, čo sa u otca maloletej a odporkyne deje, pokiaľ maloletá odmieta jesť (čo uvádza sama odporkyňa), nakoľko v čase keď je maloletá u nej, maloletá v žiadnom prípade neodmieta jesť a je úplne zdravá. Maloletá našťastie netrpí žiadnymi zdravotnými problémami, tak ako to účelovo fabuluje odporkyňa

v jej e-mailovej komunikácii (ak by mala maloletá tak vážne zdravotné problémy vnútorných orgánov s vysokou pravdepodobnosťou by musela byť hospitalizovaná, čo však našťastie nie je). Jediným cieľom odporkyne je evidentne dosiahnutie toho, aby jej bola maloletá odobratá (keďže takéto účelovo vykonštruované nepravdivé komunikácie následne predkladá súdu a kolíznemu opatrovníkovi), pričom takýmto pravidelne sa opakujúcim konaním jej spôsobuje odporkyňa len strach a stres, čo výrazne poškodzuje na zdraví a v celkovom procese liečby. Ohradila sa voči vyjadreniu odporkyne: „V prípade, ak navrhovateľka skutočne dodržiavala predpísanú liečbu, ohrozovala na živote moju vnučku aj ostatných účastníkov cestnej premávky“, nakoľko sa vôbec nezakladá na pravde. Nemá vedomosť, aký príbalový leták súdu odporkyňa predložila, no zjavne to nie je leták z liekov, ktoré užíva (R. a I. - lieky s tlmiacimi účinkami). V prílohe tohto podania predložila súdu príbalový leták lieku R., z ktorého vyplýva nasledovné: „Vedenie vozidiel: Nevedzte motorové vozidlá, pokiaľ si neoveríte, že liek na vás nemá tlmiaci účinok (nespôsobuje vám ospalosť, poruchu koncentrácie, únavu)“, pritom predpísaný liek R. užíva výlučne večer pred spánkom, kedy je už isté, že v noci autom určite nepôjde (počas dňa tento liek vôbec neužíva). Rovnako aj ďalší predpísaný liek I. (ktorý sa užíva pri problémoch so spánkom ako následkom posttraumatickej stresovej poruchy) užíva výlučne pred spánkom. Aj na základe týchto skutočností možno jednoznačne dospieť k záveru, že odporkyňa súdu zámerne predkladá účelovo skreslené a umelo vyprodukované informácie a tvrdenia absolútne sa nezakladajúce na pravde, a to s cieľom uškodiť jej a očierňiť ju za každú cenu v očiach súdu, čo rovnako možno označiť za spôsob psychického nátlaku a násilia. Svoju dcéru by v žiadnom prípade ani len náznakom nikdy neohrozila, a teda by nikdy predmetné lieky neužívala počas dňa s vedomím, že bude maloletú niekam viesť autom. V tejto súvislosti navyše zdôraznila, že aj podľa priloženej lekárskej správy K.. S. F. zo dňa 27.07.2021 je navrhovateľka pri nastavenej liečbe spôsobilá viesť motorové vozidlo.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy v spojení s obsahom samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je podľa navrhovateľky nepochybné, že osvedčila dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia a navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

19. Odporkyňa k vyjadreniu navrhovateľky uviedla, že všetky trestné oznámenia podávala výlučne navrhovateľka a teraz sa k veciam, v ktorých krivo obviňuje syna, (pokúsila sa krivo obviňovať aj mňa a synovu partnerku N. I.) bojí vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní a v prípadnom súdnom konaní. Navrhovateľka začala navštevovať psychiatrickú ambulanciu (predtým navštívila psychiatrickú ambulanciu 1x dňa 03.06.2020) po tom, ako dňa 12.04.2021 prevzala uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 37Em/7/2020-140 zo dňa 24.03.2021, ktorým súd nariaďuje výkon rozhodnutia súdu zo dňa 20.03.2020 č.k. 38P/62/2020-28, ktoré nadobudlo vykonateľnosť 16.04.2020 a právoplatnosť dňa 21.08.2020, ako ju pred školou vnučky dňa 23.04.2021 hrubo slovnou napadla (opakovane vykrikovala „ty krava“) pred vnučkou, deťmi a pedagogickým personálom (príloha č. 4 odvolania) a pokračovala v napádaní aj o 16 hod., kedy so synom išli prevziať vnučku na základe súdom upraveného styku, pričom 2x musela volať políciu, pretože navrhovateľka bola veľmi agresívna (príloha č. 4 odvolania - záznam o podaní oznámenia zo dňa 23.04.2021 a printscreen denníka jej hovorov OO PZ I. - príloha č. 7). Navrhovateľke sa nepodarilo jej a jej synovi privodiť trestné stíhanie za údajný prečin prenasledovania, do ktorého mala v úmysle zatiahnuť aj partnerku jej syna N. I. (zápisnica z vylúču N. I. zo dňa 04.03.2021 - príloha č. 20 odvolania). Trestné konanie vo veci údajného výtržníctva a ublíženia na zdraví sa zjavne nevyvíja tak, ako by si navrhovateľka priaľa, pretože konajúci prokurátor vec policajtovi vrátil a teda vec je stále v štádiu vyšetrovania. Dôkaz: Upovedomenie o vrátení veci prokurátorom (príloha č.3). Poukázala aj na odbornú klasifikáciu duševných porúch, ktoré psychiatrická navrhovateľke diagnostikovala a ktoré údajne vznikli z dôvodu, že ju navrhovateľka vidí - akútna stresová reakcia, ktorú dňa 24.06.2021 zmenila na posttraumatickú stresovú poruchu. Konštatovala, že akútna stresová reakcia - ide o prechodnú poruchu, ktorá vzniká u jednotlivca bez inej zjavnej psychickej poruchy na výnimočný fyzický a psychický stres a ktorá zvyčajne odznie v priebehu hodín alebo dní. Individuálna zraniteľnosť a odolnosť hrajú úlohu pri vzniku a vážnosti akútnej stresovej reakcie. Príznaky sú typicky zmiešané a premenlivé a zahŕňajú začiatkové štádium omračenia so zúžením vedomia a pozornosti, neschopnosťou vnímať stimuly a dezorientáciou. Americká psychická asociácia vymedzuje akútnu stresovú poruchu ako vystavenie skutočnej alebo hrozacej smrti, vážnemu poraneniu alebo sexuálnemu násiliu. Priame prežívanie traumatickej udalosti - osobne, alebo jedinec je svedkom toho, ako sa udalosť stala druhým, alebo sa dozvedel, že udalosť sa stala blízkeho členovi rodiny, blízkeho priateľovi. Prežívanie opakovaných expozícií alebo extrémnej expozície averzívnych detailov traumatickej udalosti (napr. prví záchranári zbierajúci ľudské ostatky, policajti opakovane vystavení detailom o týraní/zneužívaní dieťaťa). Posttraumatická stresová porucha - ide o komplex psychologických symptómov vyvolaných

zážitkom mimoriadnej traumatizujúcej udalosti - obeť násilných trestných činov, vojnoví veteráni, aj ľudia ktorí prežili prírodné či iné katastrofy. V liečbe stojí na prvom mieste psychoterapia. V tejto súvislosti poukázala odporkyňa na to, že podľa lekárskeho nálezov navrhovateľka nie je liečená psychoterapiou, má odporučený pohovor a predpísané lieky. Psychiatrická diagnostikovala uvedené duševné poruchy na základe tvrdenia navrhovateľky, že má psychické problémy, keď ju vidí. Zdôraznila, že psychiatrická navrhovateľke diagnostikovala dňa 26.04.2021 akútnu stresovú poruchu a dňa 24.06.2021 zmenila na posttraumatickú stresovú poruchu a opakovane vystavovala potvrdenie, že nie je vhodné, aby prichádzala do kontaktu so matkou bývalého partnera. Má dôvodné podozrenie, že psychiatrická navrhovateľky nezákonne zasahuje do trestných a súdnych konaní a do osobných práv a jej osobnej integrity a jeho syna, tým že navrhovateľke vystaví vždy také potvrdenie, aké sa jej aktuálne hodí. Dokonca jej po tom, ako konajúci prokurátor v trestnom konaní vedenom z prečinu výtržníctva a ublíženia na zdraví vec vrátil, vystavila navrhovateľke dňa 13.07.2021 a 27.07.2021 potvrdenie, že neodporúča, aby sa navrhovateľka zúčastňovala policajných výsluchov a súdnych pojednávaní. Má dôvodné podozrenie, že psychiatrická navrhovateľke napomáha ovplyvniť trestné a aj prípadné súdne konanie, občianske a poručenské súdne konanie a získať tak neoprávnenú výhodu v súdnom konaní. V súvislosti s tvrdením navrhovateľky, že jej syn zlomil ruku, uviedla, že dňa 17.02.2020 bola s navrhovateľkou v osobnom kontakte okolo 15 hod., teda asi 3 hodiny po tom, čo jej mal údajne zlomiť ruku a videla, že navrhovateľka vôbec nie je zranená. Riadne na počítači pracovala, rukou prirodzene pohybovala, nemala žiadny opuch, modriny ani deformácie. Po jej príchode na ňu vyletela: „Načo si prišla, odíď!“ Za navrhovateľkou prišla do V. E. preto, lebo jej dňa 17.02.2020 o 11,45 hod. volal otec navrhovateľky T. Š. a vyhrážal sa, že syna zničí, aj keby ho to malo stáť pol milióna a postará sa o to, aby vnučku už nikdy nevideli. Navrhovateľka išla na lekárske vyšetrenie až po takmer 8 hodinách, odkedy jej mal jej syn údajne zlomiť ruku a napriek tomu, že videla, že nie je zranená, podala na syna trestné oznámenie. Po údajnom fyzickom napadnutí často menila profilovú fotku v aplikácii WhatsApp, kde vystrkuje obviazanú ruku a kde podľa pôsobí veľmi spokojne, rozhodne nie ako zlomená, týraná žena, skôr sa vysmieva. Dôkaz: Printscreen denníka jej hovorov zo dňa 17.02.2020 a fotografia navrhovateľky (príloha č. 4). Taktiež má dôvodné podozrenie, že navrhovateľka si týmto návrhom o nariadenie neodkladného opatrenia ako aj návštevami psychiatra pripravuje podklady k podaniu ďalšieho trestného oznámenia na ňu a jej syna - tentokrát z psychického týrania. Zámer navrhovateľky považuje za jednoznačne preukázaný aj tým, že v trestnom konaní z údajného prečinu výtržníctva a ublíženia na zdraví, ktoré jej mal spôsobiť jej syn, v zápisnici z výsluchu zo dňa 16.02.2021 (str. 14 ods. 2) navrhovateľka tvrdí, že jej neustále chodia kontroly z UPSVaR D., podávala tam aj sťažnosti, ale z jej neznámeho dôvodu sa im nevenovali a boli vyhodnotené ako nedôvodné, že pracuje na úrade práce (nepracujem), že ju tiež prenasleduje a ďalej ju hrubo napáda v tomto trestnom konaní, jej syna z údajného ublíženia na zdraví: „Z dôvodu dlhodobého psychického a fyzického týrania K. K. a jeho matkou mi bola diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha. Teraz som liečená u psychiatra K.. S. F.. Toto všetko sa začalo po útoku zo dňa 17.02.2020, kedy ma K. fyzicky napadol a zlomil mi ruku“. Teda navrhovateľka tvrdí, že ona a jej syn ju mali fyzicky a psychicky týrať od 17.02.2020, napriek tomu, že od 17.02.2020 spolu vôbec nekomunikujú, a stretnú sa iba v čase súdom upraveného styku syna s vnučkou, pričom ho sprevádza a aj to len vtedy, ak dcéru na styk vôbec privedie. Od 12.07.2020 do 23.04.2021 vrátane, priviedla vnučku 4x. Naproti tomu navrhovateľka v trestnom oznámení z prečinu údajného prenasledovania zo dňa 08.01.2021 (str. 7 ods. 3) uvádza: „K. K. s jeho matkou ma dlhodobo psychicky týrali v roku 2019“. Vo vyjadrení tvrdí aj to, „že som za ňou prišla, kričala, že prečo podala na syna trestné oznámenie a smiala som jej do tváre, že ma prosila, aby som odišla, že sa jej triasli ruky, stúpol pulz a tlak, že jej prišlo zle ale ja som odmietla odísť“. V ten deň bola pozrieť, pretože kolegyňa jej povedala, že navrhovateľka má ruku v sadre, ale že robí, že sa s rukou načahovala vysoko do políciok, lebo obsluhovala zákazníčku. Preto sa išla pozrieť, pretože jej prišlo neuveriteľné, že má ruku v sadre, keď deň predtým zranená nebola. S navrhovateľkou nekomunikovali, hneď ju vyhodila z predajne. Dňa 18.02.2020 netušili, že navrhovateľka podala trestné oznámenie o 13 hod., bola za ňou v obchode po práci, okolo 15 hod. Poukázala aj na skutočnosť, že navrhovateľka v trestnom oznámení z údajného ublíženia na zdraví dňa 18.02.2020 na str. 14 ods. 2 uvádza: „nemám pocit, že by ma týral v minulosti“. V tejto súvislosti tiež poukázala aj na záznam o podaní vysvetlenia navrhovateľky na OO PZ I., zo dňa 24.04.2021, kde tvrdí, že po rozchode so synom ona pokračuje v psychickom týraní jej osoby. V trestnom oznámení zo dňa 08.01.2021 tvrdila, že ju so synom údajne psychicky týrali v roku 2019). Navrhovateľka tiež žiadnym spôsobom nepreukázala, napriek tomu, že vždy všetko nahráva, že vyvoláva konflikty, plánuje rôzne incidenty (vôbec spolu verbálne nekomunikujú), pričom sa odvoláva na policajtov OO PZ I. a tvrdí, že sami policajti jej odporučili návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po tom, čo údajne sami boli svedkami opakovaného a mimoriadne nevhodného konania

voči nej, pričom ani len neuviedla, akej veci by sa tie údajné konflikty a incidenty mali týkať a akého nevhodného konania by sa mala voči navrhovateľke dopustiť. Navrhovateľka má policajta rovno doma a má dôvodné podozrenie, že jej aktívne pomáha, aj v podávaní vyfabulovaných trestných oznámení (v súčasnosti viac uviesť k osobe partnera a k ďalšiemu nemôže). Navrhovateľka ju vo všetkých súdnych konaniach, v ktorých ja ani nie je účastníkom konania (poručenských, občianskych aj v rámci synovho trestného vyšetrovania), napáda očierňuje a znevažuje. Nakoľko ide o niekoľko obsiahlych návrhov a vyjadrení navrhovateľky, tieto predloží, pokiaľ by sa s nimi chcel súd oboznámiť. Navrhovateľka ju začala v intenzívne napadať po tom, ako boli s vnučkou až dňa 08.03.2020, teda po mesiaci neoprávneného zadržavania vnučky navrhovateľkou a vnučka veľmi plakala, keď ju už museli odovzdať matke (lebo by to zneužila), navrhovateľka sama videla ako vnučka pri rozlúčke objíma otca a plače (v tom čase ešte neboli súdom upravené VRPP) a preto dňa 23.03.2020 podala na navrhovateľku oznámenie o priestupku. Tiež niekedy v mesiaci apríl 2020 našla v spoločných priestoroch bytového domu, kde sú centrálné elektrické ističe, igelitovú tašku s vecami syna, navrhovateľka tieto veci poliala technickým benzínom alebo inou horľavinou a priniesla do spoločných priestorov bytového domu. Má za to, že navrhovateľka na ňu takto nehorázne útočí aj preto, že videla, že nie je zranená. Po tom, ako jej syn oznámil, že sa s ňou plánuje rozísť, našla si nového partnera - N., syna nechala vykázať a spoločného obydliť a krivo ho obvinila z ublíženia na zdraví. Navrhovateľka bola už počas spoluzitia so synom veľmi konfliktná, arogantná a drzá. Napr. vyhlasovala: „na tebe nie je nič dobré, iba tvoje nohy“, a ak bola s vnučkou vyhlasovala: „to je hrozné, ráno sa zobudím a vidím svokru“, po tom ako som dala začiatkom roku 2017 synovi 55 tisíc Eur a ona peniaze investovala do svojej spoločnosti D. I..W..V. vyhlásila: „urobím testament, aby keby sa mi niečo stalo, K. nič nezostalo“. Na adresu syna hovorila vnučke: „tato je zlý, ty sa ho bojiš však?“. Tohoto výroku som sama bola svedkom dňa 25.12.2019, počas ich návštevy u mňa a pod. Dôkaz: Oznámenie o priestupku zo dňa 23.03.2020 (príloha č. 5), Fotografia tašky so synovými vecami (príloha č. 6), Informatívny výpis obchodného registra (príloha č. 7). V súvislosti s tvrdením navrhovateľky, že chce, aby jej bola vnučka odobratá, že predkladá súdu a kolíznemu opatrovníkovi nepravdivé komunikácie a syn jej chce dcéru vziať, uviedla, že aj tieto tvrdenia navrhovateľky sú nepravdivé, rozhodne nemá v úmysle pripraviť vnučku o matku. Mohla podať návrh na súd na zverenie vnučky do jej osobnej starostlivosti, keď sa o vnučku 4 roky nestarala, nereflekovala ani na jej dohováranie, aké dôležité je pre dieťa, aby vyrastalo vo svojej rodine, a nepodala. V období približne X rokov veku vnučky prichádzal syn pre vnučku podvečer k nej a išli pre matku do obchodu v D. K., kde mala v tom čase predajňu. Napriek tomu, že v predajni mala predavačku, zotrvala v obchode do 21 hod. večer aj s vnučkou, čo bolo neakceptovateľné. V prípade potreby len sprostredkuje navrhovateľke informáciu od syna vo veciach týkajúcich sa vnučky, pretože je stále účinné neodkladné opatrenie, ktorým mu Okresný súd Bratislava V, č. k. 14C/16/2020-28 zakázal komunikovať a priblížiť sa k navrhovateľke. Nepredkladá súdu ani kolíznemu opatrovníkovi žiadne komunikácie, nie je účastníkom konania v konaní o VRPP a nie je účastníkom ani žiadneho iného konania vo veciach starostlivosti súdu o jej vnučku. Navrhovateľka poukázala na komunikáciu zo dňa 20.09.2020, kedy jej odporkyňa sprostredkovala požiadavku syna a vnučky, aby vnučke na styk pribalila školské potreby a komunikáciu zo dňa 15.01.2021, kedy ju syn prostredníctvom odporkyne upozornil na zdravotné problémy dcéry a odporkyňa sa jej ponúkla, že s vnučkou absolvuje potrebné vyšetrenia (príloha č. 22 odvolania). S vnučkou vždy chodila na odborné vyšetrenia a často aj k pediatriovi, keď vnučka ochorela. V prípade, ak to súd bude považovať za potrebné, tieto lekárske nálezy predloží. Ďalej navrhovateľka poukázala na správu zo dňa 03.04.2020, kedy jej vytkla, že vnučku nevhodne obula, pri príjemných jarných teplotách jej obula snehule. Nemá v úmysle vykresľovať navrhovateľku ako nezodpovednú matku. Akou je matkou, preukázala sama tým, že sa o dcéru nestarala vôbec od pol roka jej veku do X,X roka jej veku a nestarala sa ani po rozchode rodičov, starostlivosť preniesla na svoju matku K. Š. - surovo vnučku vytrhla z prostredia, v ktorom vyrástla, odlúčila od otca a nej, pričom sa sama o vnučku nestarala. Do rozchodu rodičov vnučka chodila len sporadicky, raz za 2-3 mesiace a nakrátko (niekoľko hodín) k starým rodičom zo strany matky. Vnučka plakala, že mama sa o ňu nestará, že chodí domov v noci alebo vôbec nepríde, že je stále sama s babi, že za nami stále plače ráno aj večer. Od odporkyne odchádzala vždy s plačom. Jej vnučka veľmi ťažko znášala rozchod rodičov, plakala, prečo sa toto stalo jej, keď iné deti majú rodinu. Matka v tom čase počas lockdownu trávila čas v predajni D. v V. E. a noci zrejme s partnerom, pretože nechcela a doposiaľ nechce priznať, že má partnera. Takto to trvalo až dovtedy, pokiaľ na túto skutočnosť syn nepoukázal v súdnom konaní. Navrhovateľka sa potom v júli 2020 presťahovala do domu na I. XX, I., kde doposiaľ žije aj so svojim partnerom. Sama naďalej preukazuje, akou je matkou aj tým, že vnučku doslova o otca pripravila (a aj o ňu), styk s otcom jej neumožňuje, dcéru proti otcovi štvie (tato je zlý, tato ťa chce mame ukradnúť - toto im povedala vnučka), manipuluje ňou a zastrahuje ju až tak, že po tom ako súd nariadil výkon rozhodnutia súdu pre nerealizovaný styk, vnučka od 07.05.2021 (na

príkaz matky) otcovi len oznámi, že ona nechce ísť, tak veľmi ju zmanipulovala a zastrašila a koná tak aj naďalej. Vnučka mala s otcom a s ňou veľmi silný a krásny citový vzťah a dúfa, že naďalej trvá, napriek intenzívnemu deštruktívnemu vplyvu navrhovateľky na citový vzťah vnučky k nim. O tom, že vnučka k otcovi nechce ísť, sa postarala navrhovateľka. Toto neodkladné opatrenie hneď využila a vnučku drží pri dverách vchodového domu, čím obaja s vnučkou stratili akýkoľvek kontakt, nakoľko sa k navrhovateľke nemôžu priblížiť. Aj zákaz priblíženia syna navrhovateľka dosiahla krivým obvinením. Pripojila niektoré fotky zo spoločných aktivít vnučky so synom a jedno z emotík, ktoré vnučke na iPad posielal, pokiaľ na to navrhovateľka neprišla a nezablokovala vnučke otca a tiež z jej dovolení s vnučkou, aby sa súd sám presvedčil, ako veľmi bola vnučka šťastná s otcom a s ňou. Po rozchode so synom neumožnila dovolenku s vnučkou, napriek nariadenému výkonu súdneho rozhodnutia o úprave styku počas prázdnin (príloha č. 12, 13 odvolania). Jej syn chce s dcérou udržiavať pravidelný, rovnoprávny a rovnocenný styk a ja má tiež právo sa s vnučkou stretávať. Navrhovateľka sa jej už začiatkom leta 2019 vyhrážala: „Ak ma tvoj syn opustí, K. už nikdy neuvidíte, ja si nájdem nového partnera, budem mať s ním dieťa a potom už my budeme rodina“ alebo „Ja nikdy neznesiem, aby mal K. iný ženu“. Vtedy prišla za ňou o radu čo má urobiť, aby si udržala syna a hneď sa jej aj povyhrážala. Navrhovateľka ju už pred rozchodom s jej synom nehorázne vydierala, pretože si bola vedomá toho, ako veľmi ľúbi svoju vnučku. Ako sa dozvedela od syna, ich vzťah v tom čase už ani 2 roky neexistoval (žiadny intímny, iba spolu pracovali). Dôkaz: fotografie vnučky z aktivít z otcom po rozchode rodičov (príloha č.8), Fotografie z dovolení vnučky so mnou (príloha č.9). V súvislosti so zámerným bránením styku vnučky s otcom manipuláciou, štváním proti otcovi a zastrašovaním sa domnieva, že konanie navrhovateľky napĺňa znaky psychického týrania dieťaťa. Poukázala na definíciu syndrómu CAN Zdravotnej komisie Rady Európy z roku 1992, ktorá medzi formy psychického týrania dieťaťa zaradila: vyhrážanie sa dieťaťu za účelom vyvolania strachu (tato a babi ťa chcú mame ukradnúť), vyvolávanie citovej deprivácie, citové vydieranie (tato bol na mamu zlý), násilná izolácia dieťaťa, neprimerané oddelenie dieťaťa od vrstovníkov alebo iných osôb, získavanie dieťaťa na svoju stranu (tato sa o teba nestaral, všetko musela robiť mama), bránenie dieťaťu v styku s druhým rodičom. Má dôvodné podozrenie, že navrhovateľka sa uvedených foriem psychického týrania dieťaťa svojim konaním opakovane a zámerne dopúšťa. So svojim partnerom pred vnučkou otca nazýva: I. Q. K. a ju I. Q.. Túto informáciu má od vnučky, inak sa o vnučke nedozvie nič, len to čo im sama povie. Navrhovateľka tiež po tom, ako súd nariadil výkon rozhodnutia súdu pre nerealizovaný styk, sama navrhla výchovné opatrenie, má dôvodné podozrenie, že dcéru pred návštevou psychológa patrične vystraší a zmanipuluje, aby sa pred súdom mohla preukázať, že súdne rozhodnutia neporušuje úmyselne a vyhla sa tak aj možnému trestnému stíhaniu za marenie výkonu úradného rozhodnutia a preto sa domnieva, že výchovné opatrenie nebude účinné. Takýto úmysel a konanie navrhovateľky podľa jej názoru nedokáže odhaliť psychológ akreditovaného subjektu, iba znalec v odbore psychológie. Na základe osobných skúseností nepochybuje, že navrhovateľka v rámci výkonu výchovného opatrenia zahrala divadielko so slzičkami. Syn na návrh orgánu SPOD súhlasil už dňa 07.08.2020 s výchovným opatrením, súhlasil s odporúčaním orgánu SPOD na diagnostiku do akreditovaného subjektu. Dôkaz: Úradný záznam OSPOD zo dňa 07.08.2020 (príloha č.10). Tvrdenie navrhovateľky, že syn sa jej vyhráža, že jej dcéru vezme a že jej chce dcéru vziať, je nepravdivé. Syn nikdy nemal v úmysle pripraviť dcéru o matku. Od počiatku žiadal súd o zverenie dcéry do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov návrhom zo dňa 17.03.2020, pričom žiadnym spôsobom navrhovateľku neočierňoval a nenapádal. Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 38P/2020-19 č.k. 38P/2020-19 zo dňa 27.03.2020 jeho návrh zamietol. Dňa 11.04.2021 prostredníctvom advokátskej kancelárie navrhovateľke navrhol, či by nemohlo medzi nimi dôjsť k vzájomnej dohode vo veciach starostlivosti o ich dcéru a urovnaní konfliktov medzi nimi a čo by preto on sám mohol urobiť. Navrhovateľka nenavrhol žiadnu dohodu vo veciach VRPP. Má tiež vedomosť, že syn na hlavnom pojednávaní dňa 08.06.2021 v konaní o VRPP už súhlasil aj so zverením vnučky do osobnej starostlivosti matky, nežiadal zmenu zverenia podľa ustanovenia § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. zákona o rodine z dôvodu, že navrhovateľka mu styk s dcérou zámerne a opakovane neumožňuje, napriek tomu sa v postojí a v konaní navrhovateľky nič nezmenilo. Navrhovateľka napriek tomu vo vyjadrení zo dňa 02.08.2021 zavádza, keď tvrdí, že jej syn chce dcéru vziať a naďalej syna napáda. Dôkaz Uznesenie OS III č.k. 38P/2020-19 zo dňa 27.03.2020 (príloha č.11), Email zo dňa 11.04.2021 (príloha č. 12). Uviedla, že navrhovateľka do zápisnice OO PZ I. zo dňa 24.04.2021 nepravdivo uvádza údajné skutočnosti a zámerne neuvádza, že tam bola so synom, aby vzbudila domnienku, že ju prenasleduje, zámerne neuviedla, že dňa 23.04.2021 bol deň, kedy mal otec právo na styk so svojou dcérou na základe súdneho rozhodnutia a zavádzala aj tvrdením, že otec si dcéru v škole nemôže vyzdvihnúť. V rozhodnutí Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/62/2020-28 je uvedené, že otec si maloletú v súdom stanovenom čase prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje (teraz už v škole). Poprela, že jej verejne pred vnučkou, deťmi

a pedagogickým personálom nadávala do kráv (záznam o podaní oznámenie o priestupku v prílohe č. 4 odvolania). Nehorázne klamala, že mala hystericky kričať, malo sa jej triasť celé telo, mala mať nepríčetný výraz a neustále kričať, že chce K. a že K. plakala a nechcela k nej ísť. K. neplakala, len vystrašene pozerala, ako jej navrhovateľka krikom na celú ulicu nadáva, neplakala ani v aute. Po tom, ako navrhovateľka dcéru po 16 hod. odovzdala synovi, v aute veselo štebotala. Pýtala sa vnučky, či sa bála, keď mama kričala, povedala, že nie. Zrejme si na krik matky už zvykla, pretože ešte niekedy na jar 2020 sa jej sťažovala: „mama a babi na mňa stále kričia, ale mama moc kričí“. Ja nekričím nikdy. Čas príchodu do školy si syn zámerne načasoval hneď po skončení vyučovania preto, aby zastihol učiteľku. Nečakali, že stretnú navrhovateľku, pretože vnučka hovorila, že do školského klubu chodí prvá a odchádza posledná. Poukazuje aj na skutočnosť, že napriek tomu, že OO PZ I. nezačal voči nej a synovi trestné stíhanie, za údajný prečin prenasledovania, navrhovateľka do predmetnej zápisnice zámerne a manipulatívne uviedla, že podala na ňu trestné oznámenie, hoci OO PZ I. o tom vedomosť má. Navrhovateľka do zápisnice uviedla, že sa ju snaží skriminalizovať, že je voči synovi aktuálne vedených niekoľko trestných stíhaní a priestupkových konaní a že zoznam dokladá ako samostatnú prílohu: V prvom rade poukázala na skutočnosť, že navrhovateľka sa usiluje kriminalizovať celú jej rodinu, ju, syna a jeho partnerku N. I. podávaním rôznych vyfabulovaných trestných oznámení s cieľom privodiť výkon trestu celej jej rodine a ktoré vo všetkých konaniach prezentuje ako aktuálne vedené trestné stíhanie. O tom, že by bolo voči synovi vedených niekoľko priestupkových konaní, syn nemá vedomosť. V minulosti dostal zopár pokút pri vedení motorového vozidla za rýchlosť, avšak informácie o tom sa dajú získať len lustráciou, čo vyvoláva dôvodné podozrenie, ak takéto informácie skutočne má, ako sa k nim dostala, avšak má za to, že ak by ich skutočne mala, predložila by ich aj v tomto konaní. Polícii sa informácie, ktoré si vie získať lustráciou, nepredkladajú. Určité pochybnosti vyvoláva skutočnosť, že navrhovateľka bola na OO PZ I. podať vysvetlenie k oznámeniu o priestupku zo dňa 23.04.2021 už na druhý deň, 24.04.2021 - sobota o 20,20 hod večer. Aj v minulosti sa stalo, že po tom, ako bolo voči nej začaté trestné stíhanie ČVS: V.-XXX-C.-I.-XXXX zo dňa 23.12.2019 ako štatutárneho orgánu spoločnosti D. N., I.W.V.. za prečin neodvedenia dane a poistného a nezaplatenia dane a poistného jej otec navrhovateľky T. Š. povedal: „K tomuto sa mi Q. nepriznala, dozvedel som sa to, lebo hneď mi policajť volal: počuj mám tu na tvoju dcéru trestné stíhanie“. Vzhľadom k tomu, že v tomto konaní aj v trestnom oznámení podanom dňa 08.01.2021 navrhovateľkou na ňu aj jej syna, navrhovateľka ich napáda súčasne oboch, svoje podanie opiera aj o skutočnosť, že súd zamietol návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia, dovoľuje si založiť do spisovej dokumentácie aj odvolanie jej syna ku konaniu tunajšieho súdu č.k. 14C/16/2020-793 zo dňa 07.07.2020, ktorým súd návrh na zrušenie neodkladného opatrenia o zákaze styku a priblíženia navrhovateľky zamietol. Je pravdou, že syn bol v minulosti podmienene trestne stíhaný, za prečin pred XX rokmi, avšak sa osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. K jednotlivým trestným oznámeniam, ktoré iniciovala navrhovateľka a popisuje v trestnom oznámení zo dňa 08.01.2021, v podstate ani nevedia, či vôbec polícia koná. Niektoré trestné oznámenia navrhovateľky boli odmietnuté. Navrhovateľka sa naďalej veľmi intenzívne domáha, aby jej boli uložené pokuty za údajné porušovanie pandemických opatrení, zakaždým v plnej výške 1 650 eur. Dôkaz: Uznesenie ČVS: V.-XXX-C.-I.-XXXX zo dňa 23.12.2019 (príloha č.13), Odvolanie K. K. k č.k. 14C/16/2020-793 zo dňa 07.07.2020 (príloha č. 14), Register trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (príloha č. 15). Neprekvapuje ju, že navrhovateľka si ohýba realitu vždy vo svoj prospech, pretože ju pozná ako emočne nezrelú osobnosť, avšak veľmi ju znepokojuje jej vyjadrenie v uvedenej zápisnici, keď citový prejav voči dieťaťu považuje za nenormálny, a preto by podľa nej mala vyhľadať odbornú pomoc. Spýtala sa jej, či môže dať vnučke pusu, aj to, či pokiaľ teraz so synom odídu, či mu K. o 16. hod odovzdá, ale navrhovateľka ďalej vrieskala a nadávala na celú ulicu. Veľmi sa obáva, že vnučka pri nej trpí citovou depriváciou, je veľmi prítulné dievčatko, keď bola maličká, zaspávala prítulená v jej náručí. A často sa túli aj k synovi, ak mu navrhovateľka vôbec umožní byť s dcérou. Opäť so svojou dcérou nebol takmer 5 mesiacov. Osobne nevidela, že by si navrhovateľka dcéru prítúlila, občas jej dala pri stretnutí pusu. Poukázala na jedno z trestných oznámení navrhovateľky na syna a na jeho partnerku, o ktorom má vedomosť ako bolo skončené a ktoré v trestnom oznámení zo dňa 08.01.2021 prezentuje ako aktuálne vedené: OO PZ N.: V.-XXXX/PT/TT-XXXX zo dňa 08.08.2020. Navrhovateľka podala toto trestné oznámenie po tom, ako ju dňa 08.08.2020 syn so svojou partnerkou N. I. stretol s dcérou v V. O. N., teda v čase, kedy sa mal realizovať jeho súdom upravený styk s dcérou, č.k. 38P/62/2020-19 zo dňa 20.03.2020 od 07.08.2020, ktorý navrhovateľka nerešpektovala a od 09.08.2020 sa mal realizovať jeho Okresným súdom Bratislava III č.k. 40P/42/2020-29 zo dňa 01.07.2020 upravený styk počas prázdnin a nariadený výkon uvedeného rozhodnutia súdu, č.k. 37Em/5/2020-15 zo dňa 22.07.2020 (príloha č. 9,10,11 môjho podania zo dňa 14.06.2021 k návrhu navrhovateľky o nariadenie tohto neodkladného opatrenia). Navrhovateľka pred dcérou a verejne synovi vulgárne nadávala, vyhrážala sa a nakoniec

zúfalo plačúcu vnučku, pretože chcela s otcom ísť, surovo vytrhla z náručia syna a odišla. Ešte v ten deň na syna podala trestné oznámenie z údajného prečinu nebezpečného prenasledovania, nebezpečného vyhrážania, obmedzovania osobnej slobody a na jeho partnerku N. I. trestné oznámenie z údajného prečinu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi, poškodzovania cudzích práv a prečinu dôvernosti ústneho prejavu a iného prejavu osobnej povahy. Ani v tomto prípade nebolo vo veci začaté trestné stíhanie. Navrhovateľka tak ako vo všetkých ostatných súdnych a trestných podaniach svoje tvrdenia žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala a vec bola postúpená Okresnému úradu N.Ď. pod číslo: CVS: V.-XXXX/PN-T.-XXXX, ktorý sa už podaním ďalej nezaoberal, avšak navrhovateľka aj toto trestné oznámenie, tak ako všetky krivé obvinenia, ktoré doslova produkuje, predkladá súdu a OČTK ako trestné stíhanie, čím že sa usiluje vyvolať dojem, že jej udania boli oprávnené. Obrazová a zvuková nahrávka z tohto incidentu sa nachádza v súdnom spise tunajšieho súdu v konaní č.k. 14C/16/2020-28. Dôkaz: 2x fotografia z V. O. N.Ď. a predvolanie K. K., N. I. (príloha č. 16). Navrhovateľka tvrdí aj to, že ju dňa 10.12.2020 (v ten deň chcela odporkyňa vnučke odovzdať o nich Mikuláša) spolu so synom a neznámou ženou hľadali na ulici I., kde pracuje. Navrhovateľka od júla 2020 býva na I. XX, I. (vnučka sa s tým pochválila, že už bývajú v dome), kde v obývačke a namiesto kuchyne prevádzkovala približne do augusta 2021 predajňu (na Instagrame zverejnila fotku, kde už predajňa v obývačke nie je), po tom ako približne od mája 2020 zrušila predajňu v V. E.. V ten deň v I. syn s ňou vôbec nebol a neznáma žena bola jej vlastná zákazníčka, ktorá ju hľadala a odporkyňa jej ukázala, kde má zazvoniť. V trestnom oznámení zo dňa 08.01.2021 tvrdí, že dňa 25.12.2020 ju v čase okolo 16,20 hod. vyčkávala pred bytom na S. X, I., že syn vôbec neprišiel, až následne mu mala údajne volať, aby sa uráčil prísť. Aj toto tvrdenie navrhovateľky je nepravdivé. Spolu so synom čakali asi 15 minút, syn potom asi po 15 minútach odišiel s tým, že už mu navrhovateľka dcéru nedá, odporkyňa ešte chvíľu čakala pred domom a stretla ju ako niekam bez vnučky odchádza. Nemohla sa jej vyhnúť. Požiadala, aby priviedla K.. Na to vyhlásila, že jej ju nedá, len synovi, tak mu hneď volala. Našťastie bol syn s partnerkou ešte na parkovisku, tak hneď prišiel. A tak sa nakoniec styk po ďalších obštrukciách zo strany navrhovateľky uskutočnil. Naproti tomu navrhovateľka vo vyjadrení zo dňa 02.08.2021 (str. 11 ods. 6) uvádza, že pokiaľ ide o styk otca s maloletou dňa 25.012.2020: „maloletú si mal prísť vyzdvihnúť otec a nie odporkyňa. Otcovi samozrejme navrhovateľka presne v súlade so súdnym rozhodnutím maloletú aj odovzdala“. Dôkaz: Podanie OS III zo dňa 16.12.2020 (príloha č.17), Podanie OS III zo dňa 20.01.2021 (príloha č.18). V súvislosti s údajným psychickým týraním syna poukázala aj na to, že navrhovateľka bola so synom bez vnučky na predĺženom víkende v P. od 28.08.2019 do 31.08.2019 a v zime boli aj s vnučkou na lyžovačke približne koncom januára 2020 do začiatku februára 2020 v N.. Ak by bola psychicky týranou ženou, neabsolvovala by sama so synom niekoľkodenný pobyt. Dôkaz: Emailová komunikácia navrhovateľky a syna a foto z lyžovačky (príloha č.29), Potvrdená rezervácia v A. (príloha č.30). Ostatné, navrhovateľkou formulované tvrdenia označila tiež za nepravdivé. Navrhovateľka ju aj jej syna od ich rozchodu neustále napáda, osočuje, ohovára, kriminalizuje s úmyslom privodiť hlavne synovi ale aj jeho partnerke N. I. a už aj jej trestné stíhanie s dôsledkom výkonu trestu, osočuje ju aj v konaniach, ktorých nie je účastník konania, škodila jej aj v zamestnaní, keď na ňu vypisovala sťažnosti osobného charakteru. Navrhovateľka na jednej strane nerešpektuje súdne rozhodnutia, avšak na druhej strane sa domáha súdnej ochrany ak rozhodnutie súdu, v prípade, že navrhovateľke vyhovie, bude sledovať osobný záujem navrhovateľky, teda prispieť k naplneniu navrhovateľkiných cieľov, ktorým je syna a ju od svojej vnučky definitívne odlúčiť a oboch ich absolútne zdiskreditovať, znemožniť jej a synove spoločenské a pracovné uplatnenie. Na tento účel hrubo zneužíva aj vnučku, čím ohrozuje zdravý psychický vývoj dieťaťa. Ochranu duševnej a telesnej integrity pred ňou by potrebovali ona a jej rodina, pretože ich neustále psychicky týra, napáda, ohovára, očierňuje, strpčuje im život. Napriek tomu, čo jej aj jej rodine doposiaľ napáchala, nepodala na ňu žiadne trestné oznámenie, ani žalobu na ochranu osobnosti. Vzhľadom k tomu, že súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný predovšetkým na základe navrhovateľkou predložených psychiatrických lekárskeho nálezov a s poukazom na jej odvolanie a toto vyjadrenie a doložené dôkazy, ako aj na základe jej odvolania, v doplnení tohoto vyjadrenia a predložených dôkazov, žiadala, aby pred rozhodnutím vo veci samej doplnil dokazovanie tým, že nariadi znalecké psychiatrické vyšetrenie navrhovateľky znalcom, ktorého určí súd a prostredníctvom zdravotnej poisťovne A. O.I..., preveril, či navrhovateľka od 03.06.2021 do súčasnosti dodržiavala liečebný režim, tým že si psychiatrom predpísané lieky aj v lekárni prevzala.

20. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k uvedenému vyjadreniu odporkyne považovala odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu za správne, zákonné, určité, zrozumiteľné a dostatočne zdôvodnené, a taktiež sa v plnom rozsahu stotožnila s odôvodnením napadnutého uznesenia, v dôsledku čoho navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Naopak, odvolanie

odporkyne považuje navrhovateľka v celosti za nedôvodné, s tým, že v konkrétnostiach na nedôvodnosť podaného odvolania rozsiahlo poukázala už vo svojom predošlom vyjadrení zo dňa 02.08.2021, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V aktuálnom vyjadrení zo dňa 16.09.2021 odporkyňa opätovne neuvádza žiadne nové skutočnosti, v dôsledku ktorých by sa mohlo začať čo i len uvažovať o dôvodnosti podaného odvolania, resp. o nesprávnosti napadnutého rozhodnutia. Odporkyňa totiž v tomto vyjadrení v prevažnej miere len opakuje svoju účelovú, zavádzajúcu a nepravdivú argumentáciu uvádzanú už v jej odvolaní, a zároveň (rovnako ako v odvolaní) neúmerne zaťažuje súd obsahlými tvrdeniami, ktoré absolútne nesúvisia s meritom tohto konania (a navyše aj tieto nesúvisiace tvrdenia odporkyne sa nezakladajú na pravde a v prevažnej miere sú len účelovo vytrhávané z rôznych kontextov), a to všetko pravdepodobne s cieľom odviesť pozornosť súdu od podstaty tohto konania. V konkrétnostiach sa navrhovateľka vyjadruje k obsahu vyjadrenia odporkyne v nasledujúcom článku II tohto podania. Odporkyňa sa primárne snaží účelovo a bez akýchkoľvek relevantných dôkazov spochybňovať jej diagnózu a zdravotný stav, spochybňuje lekárske správy a spôsob liečby nariadený kompetentnou odborníčkou z oblasti psychiatrie, pričom práve lekárske správy po odbornej stránke opisujú jej zdravotný stav ako následok dlhodobého konania odporkyne a jej syna K. K.. Tieto lekárske správy sú preto nevyvrátiteľným dôkazom pre nariadenie ako aj ďalšie zachovanie neodkladného opatrenia, a preto akékoľvek spochybňovanie laikom bez akýchkoľvek odborných skúseností a vedomostí z oblasti psychológie a psychiatrie je priam absurdné. Ako už uviedla v predošlých podaniach, jej diagnóza sa rozhodne nedá vymyslieť či predstierať, nakoľko má veľmi silné fyzické prejavy, ktorých svedkom boli v prípade navrhovateľky rôzne ďalšie osoby (záchranka, K. K. D., psychiatrička K. S. F., psychologičky - z Centra pre deti a rodiny N., vyšetrojúci policajti, taktiež aj obhajca syna odporkyne počas výsluchov odporkyne ako poškodenej v trestnom konaní vo veci ublíženia na zdraví, a napokon aj rodičia navrhovateľky, ktorí sa o ňu starali, keď kolabovala). K spochybňovaniu relevancie samotných trestných konaní odporkyňou, ako aj práce orgánov činných v trestnom konaní, a to najmä trestné stíhanie jej syna K. K. vo veci ublíženia na zdraví, uviedla, že konanie K. K. bolo orgánmi činnými v trestnom konaní na základe množstva relevantných dôkazov vyhodnotených ako trestný čin, v dôsledku čoho bolo K. K. vznesené obvinenie a v súčasnosti je toto trestné konanie v štádiu tesne pred podaním obžaloby na súd, keďže dňa 07.10.2021 bol konajúcim policajtom spracovaný návrh na podanie obžaloby, ktorý bude obratom predložený prokurátorovi, pričom podľa jeho vyjadrenia bude obžaloba podaná na súd ihneď ako mu bude doručený predmetný návrh. Odporkyňa napokon účelovo a bez dôkazov spochybňuje ňou podané trestné oznámenia za prenasledovanie. K tejto otázke sa taktiež rozsiahlo a pravdivo vyjadrovala v jej predošlých podaniach, preto len v stručnosti uvádza, že ak by sa samotná odporkyňa dlhodobo nesprávala a nekonala tak ako konala (neustále vyhľadávala, sledovala a atakovala navrhovateľku), neexistoval by ani dôvod na predmetné trestné oznámenia. Tieto trestné oznámenia boli iba následkom konania odporkyne, pričom ona nimi prioritne chránila svoje zdravie. Konštatovala, že ona na jednej strane predkladá relevantné dôkazy (lekárske správy, uznesenie o vznesení obvinenia K. K. vo veci ublíženia na zdraví, vykázanie zo spoločného obydlija na ochranu obeti násillia, uznesenie o zákaze priblíženia K. K. k nej, trestné oznámenia ktorými sa len bráni proti konaniu odporkyne a jej syna a pod.), na strane druhej odporkyňa iba účelovo prezentuje a opisuje svoje subjektívne názory a nepravdivé jednostranné tvrdenia, bez podloženia akýchkoľvek relevantných dôkazov. V intenciách tohto účelového spochybňovania odporkyne poukázala navrhovateľka na hlavné dôvody, pre ktoré musela pristúpiť k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého súd vydal správne rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia (dlhodobé a priame ohrozovanie predovšetkým duševnej integrity - psychického zdravia navrhovateľky zo strany odporkyne, ktorej konanie jednoznačne vykazuje znaky psychického násillia, resp. týrania navrhovateľky). Mala za to, že situácia medzi procesnými stranami si jednoznačne aj naďalej vyžaduje, aby bola chránená prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia, v dôsledku čoho je potrebné ponechať v platnosti vydané neodkladné opatrenie. Uviedla, že predložila v konaní relevantné dôkazy, a to stanovisko odborného lekára, potvrdzujúce diagnostikovanú duševnú poruchu - posttraumatickú stresovú poruchu, ktorou trpí v dôsledku konania odporkyne a tiež syna odporkyne, a ktorá diagnóza sa veľmi negatívnym spôsobom podpísala jej na duševnom zdraví, pričom táto diagnóza môže mať dlhodobý charakter, v dôsledku čoho si vyžaduje dlhodobú permanentnú liečbu pod dohľadom odborného lekára. Aktuálne sa k jej sledovaniu a atakovaniu, pridalo aj neustále vypisovanie na súdy v rôznych konaniach, v ktorých odporkyňa spolu so synom produkujú rôzne nepravdivé, účelové a najmä nepodložené obsahle podania s účelovou snahou očierniť, čo len znásobuje potrebu ponechania neodkladného opatrenia. Rovnako aj naďalej pretrvávajú dôvodná obava, že odporkyňa bude vo svojom správaní voči nej pokračovať (čo správne skonštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom uznesení), čo u nej neustále vyvoláva pocit ohrozenia zo strany odporkyne (tieto skutočnosti vyplývajú aj z predložených lekárskeho správ).

Zachovanie neodkladného opatrenia je preto mimoriadne žiaduce a nevyhnutné pre ochranu jej zdravia a pre pokračovanie jej liečby z následkov po fyzickom útoku syna odporkyne a dlhodobom psychickom týraní a prenasledovaní zo strany samotnej odporkyne ako aj jej syna. Zdôraznila, že rozhodne nie je jej cieľom podávať trestné oznámenia na odporkyňu, či jej syna, ako sa to snaží nepravdivo a účelovo naznačovať odporkyňa v jej rozsiahlych podaniach. Všetko sú to len ničím nepodložené subjektívne domnienky odporkyne. V tejto súvislosti uviedla, že už len samotná skutočnosť, že musí neustále reagovať na rozsiahle podania odporkyne a jej syna v rôznych konaniach, je pre ňu mimoriadne nepríjemná a traumatizujúca, nakoľko sa takto musí opakovane vracaať na traumatizujúce zážitky prežité v minulosti. Preto by bolo úplne nelogické, ak by si navrhovateľka len „vymýšľala bezdôvodné trestné oznámenia“ na odporkyňu, keďže ich spisovaním sa musí vracaať k traumatizujúcim zážitkom z minulosti. Na základe uvedeného je evidentné, že podávané trestné oznámenia z jej strany rozhodne nie sú bezdôvodné a účelové, naopak, ich jediným cieľom je, aby dosiahla stav, kedy ju odporkyňa a jej syn prestanú prenasledovať, obťažovať, či podávať rôzne nepravdivé a očierňujúce vyjadrenia v rôznych súdnych konaniach na jej osobu, čím by sa navrhovateľka výrazne priblížila jej hlavnému cieľu, ktorým je vyliečenie zo závažnej psychickej diagnózy. Okrem primárnych nepriaznivých následkov v podobe diagnostikovanej posttraumatickej stresovej poruchy navrhovateľka poukázala aj na sekundárne následky hroziace z dlhodobého hľadiska z tejto vážnej diagnózy. Dlhodobý negatívny psychický stav, neustály stres a strach, predlžovanie diagnózy Posttraumatická stresová porucha môžu mať totiž veľmi negatívny vplyv aj na jej fyzické zdravie. Je totiž všeobecne známe, že práve psychika je spúšťačom ďalších ochorení, nevynímajúc aj početné vážnejšie ochorenia, pričom čím dlhšie trvá stres a psychická úzkosť, tým horšie sa naprávajú zdravotné ťažkosti. Dlhotrvajúci stres, psychické napätie a nervozita navyše znižujú aj imunitu človeka, čo môže mať za následok aj horší priebeh nielen bežných chorien, ale aj ťažší priebeh závažných ochorení ako je práve COVID19, pričom práve v tejto dobe, kedy sú všetci ohrození práve týmto vírusom, je najdôležitejšia imunita. Psychické napätie a dlhodobý stres spôsobujú taktiež aj rôzne bolesti (stuhnuté šijové svaly, pichanie a podanie na hrudníku - čo sa u navrhovateľky prejavuje za ostatné obdobie veľmi často, bolesti kĺbov, migrény). Odporkyňa sa účelovo, ba až absurdne snaží spochybňovať lekárske správy renomovanej psychiatricky, na základe ktorých súd prvej inštancie dospel k záverom o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia. V tejto snahe odporkyňa popisuje jednotlivo každú lekársku správu predloženú navrhovateľkou ako aj samotnú diagnózu navrhovateľky (riadne diagnostikovanú renomovanou lekárkou), pričom bez akýchkoľvek dôkazov naznačuje, že všetko je zmanipulované či vymyslené (dokonca z pozície absolútneho laika neodborne a nesprávne opisuje rôzne skutočnosti ohľadom liečby predmetnej diagnózy navrhovateľky. Odporkyňa v tejto súvislosti dokonca na záver svojho Vyjadrenia nepochopiteľne žiada „aby súd nariadil znalecké psychiatrické vyšetrenie navrhovateľky znalcom, ktorého určí súd a preveril, či navrhovateľka od 3.6.2021 do súčasnosti dodržiavala liečebný režim, tým že si psychiatrom predpísané lieky aj v lekárni prevzala“. Takýto návrh odporkyne považuje navrhovateľka nielen za rozporný so zákonom, ale priam za absolútne absurdný, keďže jej riadne diagnostikované psychické ochorenie je reálny fakt, o čom svedčia aj skutočnosti uvádzané v nasledovnom bode 4, kde okrem iného uvádza viaceré situácie, kedy bolo svedkom samotných fyzických príznakov jej zdravotných problémov mnoho ďalších osôb. Napriek tomu by však v prípade takéhoto znaleckého dokazovania nemala problém podrobiť sa vyšetreniu znalcom, keďže tento by len a len potvrdil jej diagnózu navrhovateľky. Pokiaľ však súd vyhovie tomuto návrhu odporkyne a nariadi znalecké dokazovanie v podobe psychiatrického vyšetrenia navrhovateľky, rovnako aj navrhovateľka navrhuje, aby sa aj odporkyňa podrobila psychiatrickému vyšetreniu, nakoľko jej dlhodobé konanie popísané vo všetkých podaniach navrhovateľky (neustále prenasledovanie a atakovanie navrhovateľky) zakladá dôvodné podozrenie, či odporkyňa rovnako netrpí nejakým psychickým ochorením. V tejto súvislosti odporkyňa ďalej absolútne nesprávne uvádza, že navrhovateľka prvýkrát navštívila K.. F. 03.06.2020 a potom až 26.04.2021, a to len na základe toho, že do tohto konania navrhovateľka doložila iba tieto lekárske správy. Uviedla, že u K.. F. sa lieči už od 03.06.2020 (o čom svedčí doložená lekárska správa zo dňa 03.06.2020), kedy jej bola diagnostikovaná Posttraumatická stresová porucha ako následok fyzického útoku syna odporkyne (začo mu bolo vznesené obvinenie pro podozrenie zo spáchania trestného činu ublíženia za zdraví a podaný návrh na obžalobu a dlhodobého psychického týrania navrhovateľky synom odporkyne, ktorému bol rovnako nariadený neodkladným opatrením zákaz priblíženia k nej, pričom bol zároveň aj políciou vykázaný zo spoločného obydliá, a to práve za účelom jej ochrany ako obeti násillia. Keďže z uvedených dôvodov sa K. K. nemohol už k nej približovať, túto jeho „rolu“ takpovediac prevzala jeho matka (odporkyňa), ktorá ju začala neúmerne prenasledovať a atakovať. Sama psychiatricka sa vyjadrila, že keby nebolo konania a správania odporkyne (teda keby nepokračovala v týraní jej osoby vo forme psychického násillia), jej zdravotný stav by bol výrazne lepší a pomaly by sa z danej diagnózy mohla

vyliečiť (samozrejme za predpokladu zachovania zákazu priblíženia K. K.). Keďže však odporkyňa zjavne pokračuje v jej psychickom atakovaní a týraní, zákaz priblíženia odporkyne k nej je nevyhnutný za účelom ochrany jej zdravia. Konštatovala, že sa lieči už viac ako 1 rok a 4 mesiace, pričom definitívne vyliečenie je podľa vyjadrení lekárky v nedohľadne. Jej zdravotný stav sa zatiaľ nezlepšuje, naopak, v dôsledku konania odporkyne a jej syna má skôr zostupnú tendenciu, čo dokazujú aj posledné doložené lekárske správy. Aj z týchto dôvodov len počas leta 2021 (júl - august) navštevovala svoju lekárku prakticky takmer každý druhý týždeň (07.07., 13.07., 27.07., 18.08.), o čom svedčia ďalej priložené lekárske správy. Aktuálne prežíva mimoriadny strach a opakovane sa u nej objavujú fyzické prejavy Posttraumatickej stresovej poruchy, nakoľko odporkyňa s jej synom sa účelovo snažia o zrušenie zákazov priblíženia, z čoho má neustály strach a obavy, ktoré veľmi negatívne vplyvajú na jej psychické zdravie. Tento strach navrhovateľky pramení v jej dôvodných obavách, že po prípadnom zrušení neodkladného opatrenia (14C/16/2020) by jej mohol syn odporkyne K. K. znova fyzicky ublížiť, vyhrážať sa jej, či psychicky ju týrať, atakovať a kontaktovať ju kedykoľvek a kdekoľvek, a zároveň po prípadnom zrušení neodkladného opatrenia v tomto konaní (41C/4/2021) by mohla odporkyňa navrhovateľku naďalej psychicky deptať, či už pre jej pohnútky alebo na pokyn jej syna. V dôsledku týchto hrozieb má až taký strach, že za posledný mesiac 09/2021 (kedy sa musí vyjadrovať buď k návrhu na zrušenie zákazu priblíženia K. K. alebo k vyjadreniam vo veci zákazu priblíženia odporkyne v tomto konaní) sa jej zdravotný stav výrazne zhoršil, dokonca jej lekárka K.. S. F. musela upraviť liečbu - udržiavať zvýšené dávky liekov a doplnila liečbu (viď Dôkaz 3 - lekárska správa zo dňa 23.09.2021, v ktorej lekárka konštatuje, že navrhovateľka má strach zo zrušenia zákazov priblíženia). Už samotný fakt, že sa musí neustále vyjadrovať k skutočnostiam z minulosti, ktoré ju traumatizujú, jej po psychickej stránke výrazným spôsobom ubližuje. Dôkaz 3: Lekárska správa zo dňa 23.09.2021 - K.. S. F.. Odporkyňa úplne nepravdivo a účelovo zavádza súd, že psychiatrickú ambulanciu navštívila 1x dňa 03.06.2020 a následne začala pravidelne navštevovať psychiatra až od 26.04.2021. Na vyvrátenie týchto nepravdivých tvrdení odporkyne predložila v prílohe tohto vyjadrenia kompletne všetky lekárske správy K.. S. F. - celkovo 14 lekárskeho správ, a to za účelom vyvrátenia náznakov odporkyne, ktorá vo svojom vyjadrení účelovo naznačuje, že sa nelieči dlhodobo a pravidelne. Keďže odporkyňa prirodzene nemala k dispozícii všetky tieto lekárske správy, neobjektívne a nepravdivo zavádzala súd aj svojim ďalším ničím nepodloženým tvrdením, že by boli „lekárske správy vydávané účelovo podľa potreby nej“ (ako sama uvádza „podľa toho čo sa jej hodí“). Ako je uvedené už vyššie, navštevuje uvedenú lekárku dlhodobo a pravidelne, o čom svedčia práve priložené kompletne lekárske správy, ktoré vyvracajú nepravdivé tvrdenia odporkyne. V týchto intenciách je aj ďalšie tvrdenie odporkyne, že „psychiatricka nezákonne zasahuje do trestných a súdnych konaní tým, že jej vystaví vždy také potvrdenie, aké sa jej aktuálne hodí“ absolútne nedôvodné, neopodstatnené, nepodložené, a najmä hraničiace s ohováraním uvedenej lekárky. Úlohou lekára je totiž prioritne chrániť zdravie pacienta a ak dôvodom zdravotných problémov sú konkrétne osoby, je prirodzené, že lekár „odporúča“ aby sa pacient týmto osobám vyhýbal (tak ako to spravila lekárka v prípade navrhovateľky). K.. F. sa dokonca vyjadrila aj v tom zmysle, že pokiaľ by odporkyňa nebola v žiadnom kontakte s odporkyňou a jej synom (od rozchodu navrhovateľky s K. K.), a zároveň by neprebíhali žiadne súdne konania, s veľmi vysokou pravdepodobnosťou by navrhovateľka nemala také zdravotné problémy ako má teraz a dokázala by sa omnoho rýchlejšie zotaviť či už po danom fyzickom útoku K. K. a jeho psychického týrania pred samotným útokom. Dôkaz 4: Lekárske správy K.. S. F. komplet od 03.06.2020 po súčasnosť. Odporkyňa ďalej účelovo napáda aj ďalšie zistenia, závery a odporúčania K.. F. uvádzané v lekárskeho správach, a sice že „sa navrhovateľka bojí bývalého priateľa a jeho matky“ a „Vzhľadom na stav nie je vhodné, aby menovaná prichádzala do styku s matkou bývalého priateľa“. Ak dôvodom jej zdravotných problémov sú konkrétne osoby (odporkyňa a jej syn), tak je úplne prirodzenou a najmä nevyhnutnou povinnosťou lekárky upozorniť resp. odporučiť jej, že „nie je vhodné“ aby sa s nimi stretávala, čo je úplne prirodzené. Pretože práve konanie a správanie týchto osôb sú dôvodom vážnej diagnózy navrhovateľky, ktorá sa lieči aj niekoľko rokov, a zároveň sú aj dôvodom zhoršujúceho sa jej zdravotného stavu. Snaží účelovo vzbudiť klamlivý dojem, že sa „bojí“ vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní a v prípadnom súdnom konaní, v ktorej súvislosti namieta aj závery lekárskeho správ, v ktorých K.. F. uvádza, že „Vzhľadom na diagnózu nie je vhodné, aby sa zúčastňovala výsluchov na polícii a súdnych pojednávaní, nakoľko hrozí reálne zhoršenie zdravotného stavu“. Jediným a úplne prirodzeným cieľom tohto odporúčania lekárky bolo pritom zabezpečenie ochrany jej psychického zdravia, pretože práve znovu-prežívanie traumy (výpoveď na polícii vo veci ublíženia na zdraví a pod.) jej spôsobuje veľmi silné fyzické prejavy samotnej choroby (Posttraumatickej stresovej poruchy) a zároveň spôsobí flashbacky a nočné mory, a pod., takéto odporúčania lekárky sú vo viacerých lekárskeho správach - 03.06.2020, 10.09.2020, 02.12.2020, 19.01.2021, 23.02.2021, 25.03.2021, 07.07. 2021, 13.07.2021, 27.07.2021, t.j. v 9 správach

z celkových 14, z čoho nepochybne vyplýva, že toto odporúčanie nebolo vydávané iba účelovo, či jednorazovo pred nejakým výsluchom na polícii alebo pojednávaní, naopak, jednalo sa o dlhodobé a opakované odporúčanie). Čo je však ešte dôležitejšie, aj napriek opakovaným „odporúčaniam“ lekárskeho sa vždy všetkých výsluchov a pojednávaní zúčastnila, avšak (žiaľ) následne sa potvrdili obavy K.. S. F. o hrozbe zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľky, čo je jasným dôkazom pre vyvrátenie naznačených tvrdení odporkyne. Na margo účelových snáh odporkyne o spochybnenie existencie uvedenej diagnózy zdôrazňuje, že diagnóza Posttraumatická stresová porucha je vážna zdravotná porucha žien odchádzajúcich z násilného vzťahu vyskytujúca sa po prežití traumy, ktorá sa rozhodne nedá vymyslieť, ani predstierať, nakoľko má silné fyzické prejavy ako búšenie srdca, tlaky na hrudi, odpadnutie, zrýchlené dýchanie, pocit dusenia sa, nekontrolovateľná triaška a pod. Práve takéto prejavy sa u nej pravidelne objavujú v rôznych situáciách akokoľvek súvisiacich s odporkyňou a jej synom, čoho svedkom boli viaceré osoby ako napr. záchranná služba, vyšetrujúci policajti a samotný obhajca syna odporkyne na výsluchoch vo veci ublíženia na zdraví, psychologičky v Centre N. (výchovné opatrenie), psychiatricka K.. S. F., ošetrojúci doktor K.. K. D., ako aj rodičia navrhovateľky, ktorí sa o ňu starali, keď kolabovala. Všetky uvedené osoby by v prípade potreby mohli dosvedčiť existenciu uvedených príznakov u nej. Vo väčšine prípadov musela byť užitočná záchranná tabletky, alebo jej bola pichnutá infúzia. Príznaky Posttraumatickej stresovej poruchy môžu pretrvávajúť mesiace až roky, pričom vyliečenie z tejto choroby je priam závislé na psychickej pohode pacienta. Konaním odporkyne a jej syna je však jej zdravie priamo ohrozené, jej zdravotný stav sa zhoršuje a vyliečenie je v nedohľadne z dôvodu, že aktuálne ju psychicky atakuje K. K. sprostredkované cez svoju matku - odporkyňu, ktorá navrhovateľku neustále sleduje a atakuje, čím sa navrhovateľke zdravotný stav zhoršuje, voči čomu sa navrhovateľka snaží brániť všetkými dostupnými právnymi prostriedkami (už doložené trestné oznámenia, zákazy priblíženia). Aj pri rozprávaní o odporkyňu a jej synovi sa u navrhovateľky okamžite objavia fyzické prejavy Posttraumatickej stresovej poruchy (pocity na odpadnutie, nekontrolovateľná triaška, zrýchlené dýchanie, pichanie pri srdci). O tejto skutočnosti svedčí aj priebeh jej stretnutí navrhovateľky s 2 psychologičkami v Centre pre deti a rodiny N., ktoré sa uskutočnili dňa 23.07.2021 a dňa 30.09.2021, v zmysle výchovného opatrenia nariadeného Okresným súdom Bratislava III v konaní 38P/62/2020. Keď psychologičky na prvom stretnutí dňa 23.07.2021 vyzvali navrhovateľku, aby začala rozprávať o K. K. a jeho matke - odporkyňu (či už prežívanie v minulosti alebo aktuálne skutočnosti), náhle jej ostalo nevoľno, začala sa celá triasť, zrýchlene dýchať a plakať, v dôsledku čoho musela opäť užiť záchrannú tabletky na upokojenie. Aj na ďalšom stretnutí dňa 30.09.2021 sa u nej prejavili príznaky Posttraumatickej poruchy a musela pred pracovníčkami centra užiť záchrannú tabletky. V prípade potreby vedľa tieto skutočnosti potvrdiť obe psychologičky z uvedeného centra. Okamžité prejavy Posttraumatickej stresovej poruchy sa u nej napokon objavujú aj pri pohľade na odporkyňu, alebo jej syna zo vzdialenosti 10 metrov pri realizácii styku K. K. s maloletou dcérou K. K., ktorý prebieha každý druhý piatok, kedy je odporkyňa vždy prítomná. Navrhovateľka pociťuje psychickú nepohodu dokonca už deň pred realizáciou styku, kedy máva nočné mory, pričom priamo v deň odovzdávania maloletej musí užiť lieky na upokojenie, nakoľko už pri predstave, že uvidí odporkyňu a jej syna (aj keď zo vzdialenosti 10 metrov) sa začne navrhovateľka triasť a zrýchli sa jej dýchanie. Z týchto dôvodov ju pri odovzdávaní maloletej sprevádza jej matka. Odmieťa účelovú interpretáciu odporkyne, podľa ktorej má s určitou frekvenciou podávať ciele trestné oznámenia na odporkyňu a jej syna K. K.. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že každý občan má právo brániť sa všetkými možnými a dostupnými právnymi prostriedkami garantovanými právnym poriadkom, a to hlavne ak sa jedná o zdravie a život. Zároveň má každý občan, ktorý sa dozvie, že mohol byť spáchaný trestný čin, povinnosť o tom informovať príslušné orgány. Voči K. K. je pritom aktuálne vedených niekoľko trestných konaní, ktoré neboli iniciované len navrhovateľkou ale aj mnohými ďalšími tretími subjektami, čím poukázala na dôvodnosť a zákonnosť trestných konaní vedených voči K. K.. Ako už naznačila vo svojich predošlých podaniach, dôvodne sa domnieva, že cieľom odporkyne a jej syna K. K. je úplné zlikvidovanie psychického zdravia navrhovateľky a navodenie dojmu, že sa nedokáže postarať o svoju dcéru, čo potvrdzuje sama odporkyňa neustálymi pokusmi o dehonestáciu a očiernenie osoby navrhovateľky v jej rozsiahlych a účelových podaniach produkovaných v rôznych konaniach, pričom konečným cieľom tohto systematického konania odporkyne je s vysokou pravdepodobnosťou práve docielenie toho, aby bola maloletá K. K. odobratá navrhovateľke. Odporkyňa totiž ako bývalá kolízna opatrovníčka presne vie, aké správy, účelové dôkazy, či vyjadrenia adresované súdom má produkovať o navrhovateľke ako matke tak, aby dosiahla očiernenie matky v očiach súdu. V tejto súvislosti v aktuálnom Vyjadrení napríklad opätovne účelovo spomína e-mailovú komunikáciu zo dňa 15.01.2021 (Príloha č. 22 Odvolania odporkyne), k čomu sa navrhovateľka podrobne a vyčerpávajúco vyjadrila už v jej predošlom vyjadrení zo dňa 02.08.2021 (konkrétne v článku II odsek, 2 písm. g) bod ii na strane 13, na ktorý v tejto súvislosti v navrhovateľka v plnom rozsahu odkazuje). Len na

doplnenie navrhovateľka dodáva, že dňa 10.09.2021 absolvovala s maloletou K. preventívnu lekársku prehliadku u K.. E. F. (pediatricka maloletej už od narodenia), pričom všetky výsledky maloletej boli v absolútnom poriadku, by priam podľa vyjadrenia samotnej pediatricky mala maloletá doslova ukážkové výsledky. Dôvodnosť a neustála potreba zachovania nariadeného neodkladného opatrenia potvrdzuje podľa navrhovateľky aj ďalšia priam zarážajúca skutočnosť, a síce že potom, ako bolo aj odporkyni aj jej synovi nariadené neodkladné opatrenie v podobe zákazu priblíženia k nej, títo začali ju ako aj jej najbližšiu rodinu sledovať prostredníctvom detektívnej agentúry, k čomu sa po odhalení konkrétnej detektív z tejto agentúry aj priznal, pričom priznal aj to, že sledovanie bolo práve na podnet K. K.. Tieto závažné okolnosti sú aktuálne predmetom samostatného trestného konania, v rámci ktorého aktuálne prebieha vyšetrovanie. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy v spojení s obsahom samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj jej vyjadrenia zo dňa 02.08.2021 k odvolaniu odporkyne je nepochybné, že osvedčila dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. V intenciách všetkých vyššie uvedených skutočností navrhovateľka v plnom rozsahu súhlasí s výrokom ako aj s odôvodnením napadnutého uznesenia, v dôsledku čoho navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

21. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

22. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

23. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje.

25. Podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

26. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

27. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP sú splnené iba v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, prenasledovanie, zastrasovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181/4, 29. 6. 2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

28. Súd prvej inštancie pri nariadení neodkladného opatrenia mal za dôvodné podozrenie z psychického násillia zo strany odporkyne voči navrhovateľke, dostatočne osvedčené zo samotných skutkových tvrdení navrhovateľky, preukázaných doloženými listinnými dôkazmi. S tým, že prihliadol predovšetkým na už spomínané lekárske správy z psychiatrickej ambulancie K.. S. F., z ktorých vyplýva, že konanie odporkyne, tak ako je popísané v samotnom návrhu či predmetných trestných oznámeniach podaných navrhovateľkou, ohrozuje duševnú integritu navrhovateľky a rovnako tak existuje aj dôvodná obava, že odporkyňa bude svojim konaním ohrozovať duševnú integritu navrhovateľky aj v budúcnosti.

Považoval to za dostatočne preukázané, že v príčinnej súvislosti s konaním odporkyne dochádza k ohrozeniu duševnej integrity navrhovateľky. Uviedol, že konanie odporkyne má dlhotrvajúci charakter, keďže odporkyňa pravidelne a systematicky (v určitých prípadoch spoločne aj s bývalým partnerom navrhovateľky K. K.) vyhľadáva navrhovateľku v jej bydlisku, na pracovisku alebo inom mieste (napr. škola navrhovateľkinej maloletej dcéry), kde navrhovateľka býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje, pričom toto konanie odporkyne je zároveň aj takej intenzity, že ohrozuje duševnú integritu navrhovateľky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno podľa názoru súdu prvej inštancie taktiež nadobudnúť presvedčenie, že navrhovateľka bude aj v budúcnosti vystavená konaniu zo strany odporkyne, ktoré bude ohrozovať jej duševnú integritu. Prihliadol aj na skutočnosť, že navrhovateľka v záujme ochrany svojej duševnej a telesnej integrity (ale rovnako tak aj v záujme ochrany telesnej a duševnej integrity jej dcéry) niekoľkokrát v súvislosti s uvedenými incidentmi podala na odporkyňu a jej bývalého partnera K. K. trestné oznámenie.

29. V preskúmvanej veci odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky, ako možnej ohrozenej obete, nebola z jej strany dostatočne spofahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany odporkyne dochádza k takému konaniu alebo správaniu, či psychickému ubližovaniu, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné a fyzické zdravie alebo vyvolať obavu jej ohrozenia. Navrhovateľka v posudzovanej veci nepochybne a dostatočne neosvedčila dôvodné podozrenie z ňou tvrdeného ohrozovania jej telesnej a duševnej integrity zo strany odporkyne, zo strany ktorej nebol preukázaný taký zásah, ktorý by bolo možné považovať za prípad ohrozovania a nemožno nadobudnúť ani presvedčenie, že navrhovateľka bude v blízkej budúcnosti vystavená takému konaniu odporkyne, ktoré by jej integritu ako uviedla, ohrozovalo a narúšalo. ňou predložené lekárske potvrdenia o jej zdravotnom stave a údajnej obave z odporkyne, na základe čoho bolo konštatované sú vystavené len na základe ňou uvádzaných tvrdení, kde lekár nebol bezprostredným svedkom navrhovateľkou uvádzaného konania odporkyne, a preto len z navrhovateľkou označených tvrdení nemožno konštatovať ani príčinnú súvislosť medzi ňou uvádzaným konaním, resp. správaním sa odporkyne voči nej a jej duševným zdravím. Neodkladné opatrenie nie je prostriedkom na riešenie, resp. eliminovanie bežných konfliktov, vyplývajúcich z nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Zo samotných skutkových tvrdení navrhovateľky, ako aj odvolania odporkyne vyplýva, že medzi nimi dochádzalo k vzájomným nedorozumeniam týkajúcim sa predovšetkým v snahe o stretávanie sa s maloletou dcérou navrhovateľky a vnučkou odporkyne po tom, ako došlo k rozvodu manželstva navrhovateľky so synom odporkyne a zverenia maloletej do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá podľa obsahu spisu a nariadenia výkonu rozhodnutia na výkon styku syna odporkyne (ako otca) s maloletou mala tento styk s maloletou mariť.

Súd prvej inštancie mal tiež za dôvodné podozrenie z psychického násillia zo strany odporkyne voči navrhovateľke, dostatočne osvedčené zo samotných skutkových tvrdení navrhovateľky, preukázaných doloženými listinnými dôkazmi, keď prihliadol aj na trestné oznámenia podané navrhovateľkou, aj keď neuviedol, do akej miery a v čom mal konanie odporkyne voči navrhovateľke spočívajúce podľa neho v ohrozovaní duševnej integrity navrhovateľky za preukázané. Ani na základe tvrdení navrhovateľky v podanom trestnom oznámení nemožno jednoznačne a nepochybne považovať za osvedčené také nebezpečné správanie odporkyne, ktoré by predstavovalo bezprostredné, reálne ohrozenie duševného a fyzického zdravia navrhovateľky a jej osobnostnej integrity. Tieto tvrdenia sú zatiaľ len v rovine tvrdení, doposiaľ voči odporkyňi obvinenie vznesené nebolo, a nie je ani zřejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že existuje aj dôvodná obava, že odporkyňa bude svojim konaním ohrozovať duševnú integritu navrhovateľky aj v budúcnosti. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na to, že odporkyňa pravidelne a systematicky (v určitých prípadoch spoločne aj s bývalým partnerom navrhovateľky K. K.) vyhľadáva navrhovateľku v jej bydlisku, na pracovisku alebo inom mieste (napr. škola navrhovateľkinej maloletej dcéry), kde navrhovateľka býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje, nemožno neviať do úvahy aj odporkyňou uvedené tvrdenia, že napomáha svojmu synovi v stretávaní sa s jeho dcérou a jej vnučkou, teda napomáha realizácii úpravy styku s maloletou, keďže synovi odporkyne bolo na návrh navrhovateľky uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 14C/16/2020-28 zo dňa 24.03.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 15Co/77/2020-408 zo dňa 30.09.2020 neodkladným opatrením uloženú povinnosť nekontaktovať navrhovateľku, nepribližovať sa k nej na určenú vzdialenosť minimálne 10 metrov, nevstupovať do domu alebo bytu, v ktorom býva a nevstupovať ani na pracovisko alebo iné miesto, kde sa zdržiava. Aj z tohto dôvodu v záujme realizácie styku syna odporkyne so svojou dcérou, ako aj jej stretávania sa s vnučkou, by nebolo vhodné

predmetné neodkladné opatrenie nariadiť a narúšať tieto stretávaní sa a kontakt s maloletou, o ktorú sa aj odporkyňa roky starala a vychovávala ju.

30. Len samotné narušenie vzájomných vzťahov navrhovateľky s odporkyňou a synom odporkyne po rozvode manželstva nemôže zakladať dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia. Jeho nariadenie nemôže obstať ani z dôvodu „opatrnosti“ do preukázania či vyvrátenia podozrenia, ktoré musí byť podložené konkrétnymi a relevantnými okolnosťami každého jednotlivého prípadu, keďže ide o zásadné obmedzenie základných práv zo strany orgánov verejnej moci a citelný zásah do inak neodňateľného práva každej osoby na jej súkromný život v zmysle čl. 16 ods.1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy SR.

31. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže odvolací súd nemal za dôvodné a naplnené predpoklady pre navrhovateľkou navrhovaného nariadenia neodkladného opatrenia, unesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výrokoch I. a II., ktorými uložil odporkyňi povinnosť, aby nevstupovala na pracovisko alebo na iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje navrhovateľka X.. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.H. XXXX/X, XXX XX I. a aby sa na určenú vzdialenosť, minimálne na 10 metrov nepribližovala k navrhovateľke X.. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX I. podľa § 388 CSP zmenil a návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v týchto častiach zamietol a z tohto dôvodu uznesenie súdu prvej inštancie vo IV. výroku zrušil a vo výroku V. v časti týkajúcej sa trov konania uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 936 ods. 2 CSP zmenil a odporkyne, úspešnej v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči navrhovateľke v plnom rozsahu 100%.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a odporkyňi, úspešnej v odvolacom konaní, priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľke v rozsahu 100%.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).